Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1976 — 4 PAGINI — 20 BANI — Joi 8 septembrie 1955

Temelia viitoarei recolte

MAREA BATALIE a strîngerii recoltei este aproape încheiată. În multe raioane și în unele regiuni treierișul este terminat. La capătul unui an agricol oamenii muncii de pe ogoare se bucură de rodul bogat al muncii lor, se bucură că sarcina trasată de partid și guvern în legătură cu obținerea unei recolte îmbelșugate de păioase va putea fi îndeplinită cu succes.

Un an agricol, un an de prețioase învățăminte. Țăranul muncitor cîntărește în palmă bobul auriu de grîu și chibzuiește: Oare ce metode agrotehnice s-au dovedit mai bune în acest an? Care dintre ele pot fi aplicate și în anul viitor? Și cu ajutorul agronomilor el alege dintre metodele fruntașilor pe cele mai bune și mai potrivite locului, întocmai cum alege sămînța de soi.

Sîntem în pragul unui nou an agricol. Peste cîteva zile va începe să se pună temelia viitoarei recolte de grîu, orz, secară; va începe campania însămînțărilor de toamnă, care vor primi sămînța nouă. Se cuvine deci să începem și să isprăvim cu bine prima mare bătălie a recoltei anului viitor. Asemenea bătălie importantă are nevoie de participarea vigoarei și elanului tineresc.

În lucrările agricole de vară din acest an, tineretul sătesc a trecut cu succes un nou examen, dovedindu-se un luptător aprig pentru a smulge pămîntului ceea ce poate da. Învățînd din succesele și din lipsurile din această perioadă, tineretul poate participa cu și mai bune rezultate la lucrările agricole de toamnă.

Sînt multe sarcinile ce-i stau în față. Iată, lucrările de pregătire a ogoarelor au început. Mecanizatorii fac arături adînci, alți tineri duc pe cîmp, pentru a îngropa sub brazdă, gunoi de grajd, hrană colțului fraged de grîu. În alte locuri, trioarele și selectoarele au început să funcționeze, alegînd bob și bob. Sămînța, tratată cu prafuri împotriva bolilor așteaptă să fie încărcată în semănătoarea ce o va depune cu grijă în patul cald al brazdei. Mari suprafețe vor fi semănate cu grîu în locul porumbului, al leguminoaselor. Este drept că mazărea a fost recoltată din vară și permite pregătirea imediată a ogorului. Dar porumbul? Porumbul trebuie zorit să se coacă și tinerii pot face asta de vor aplica sfaturile agronomilor.

Toate aceste lucrări se cer executate la timp și bine — aceasta este învățătura pe care o tragem din experiența anului care a trecut. Înseamnă că, atît cît mai avem timp, să ne pregătim temeinic. Mai întîi toată lumea știe că munca nu va decurge în bune condițiuni dacă nu vom avea mașinile bine pregătite. După o vară întreagă de funcționare, tractoarele au nevoie de o mai bună îngrijire sau chiar de o reparare. Este păcat ca în acest timp tractorul să stea mai mult decît trebuie în atelier și cu atît mai rău să se poticnească în brazdă. Dar mecanizatorii pot să se scutească de asemenea neplăceri, de vor aplica cu strictețe graficul de îngrijire, de vor lupta ca fiecare dintre cele aproape 30.000 tractoare convenționale, să lucreze din plin. Apoi, vin la rînd plugurile. Bine reglate, cu fiarele ascuțite, cu toate șuruburile strînse, plugurile vor asculta comenzile, vor opune o rezistență mai mică tractoarelor, lăsînd în urma lor brazde uniforme de pămînt reavăn. Același lucru și cu plugurile trase de animale. Dar semănătorile? Ei, semănătorile au rolul lor în recolta anului viitor. Nu au dovedit recoltele fruntașilor că semănatul cu semănătoarea face să sporească rodul? Atunci, locul fiecărei semănători, aparținînd fie S.M.T.-ului, fie gospodăriei de stat sau colectivei, centrelor de închiriat mașini agricole sau țăranilor muncitori, este pe ogor. De aceea punerea lor în stare de funcționare este o sarcină urgentă, iar folosirea lor din plin un lucru însemnat.

Primăvara sau toamna, în fiecare comună se poate vedea la poarta cîte unui țăran muncitor o tăbliță de lemn, care indică locul unui centru de curățire și tratare a semințelor. În curte, sub o polatră, un trior, un porzolator, saci cu semințe. Multe din aceste centre de curățat și tratat semințe au fost sub patronajul organizațiilor U.T.M. și de la ele plecau la cîmp numai semințe sănătoase și pregătite să înfrunte atacul dăunătorilor.

În primăvară, tinerii din Armășești, regiunea Ploești au inițiat o acțiune patriotică, care s-a bucurat de răsunet în multe sate: este vorba de acțiunea de ajutorare la lucrările agricole a celor cu brațe puține de muncă, bătrîni, văduve etc. Inițiativa lor a fost aplicată atît la însămînțările de primăvară cît și la alte lucrări agricole de întreținerea culturilor, recoltări, treieriș. Această inițiativă s-a dovedit valoroasă și deci aplicarea ei pe mai departe e cu atît mai necesară.

Nu pot fi enumerate aici toate sarcinile ce stau în fața tinerilor de la sate în timpul însămînțărilor de toamnă. Aceasta cu atîta mai mult cu cît nu există loc de muncă sau lucrare agricolă unde tineretul să nu aibă rolul său. Aceasta cu atît mai mult cu cît lucrările de însămînțări se vor desfășura concomitent cu strîngerea recoltei de porumb, sfeclă de zahăr, cartofi, fructe, struguri etc. și deci va fi nevoie de multe brațe de muncă.

Aceasta fiind situația, înseamnă că în fața organizațiilor U.T.M. stă un larg cîmp de activitate. Ele au acum prilejul și datoria de a-și dovedi puterea lor mobilizatoare astfel ca fiecare tînăr de la sate să participe din plin la campania de toamnă; au posibilitatea să dovedească odată mai mult puterea lor de a convinge pe fiecare tînăr să facă lucru de bună calitate și la timp; au prilejul acum să-și întărească munca politică și organizatorică în rîndul tinerilor, activizînd grupele U.T.M., brigăzile de tineret, posturile utemiste de control și în general pe fiecare utemist.

Dacă organizațiile U.T.M. vor lucra cum trebuie, mobilizînd și însuflețind pe fiecare tînăr în parte, contribuția tineretului sătesc la campania însămînțărilor de toamnă va fi însemnată, pe măsura sarcinilor puse de partid, pe măsura posibilităților lui.

94 de întreprinderi ale industriei ușoare și-au îndeplinit planul cincinal

Colectivele de muncitori din 94 de întreprinderi ale industriei ușoare au îndeplinit cu 4 luni înainte de termen sarcinile primului nostru plan cincinal. Dintre acestea 36 de întreprinderi sînt din sectorul lînă și mătase, 16 întreprinderi din sectorul de tricotaje și confecții, 15 întreprinderi din sectorul articolelor casnice, 12 întreprinderi din sectorul de bumbac, in și cînepă, 8 întreprinderi din industria pielăriei și 7 întreprinderi din industria sticlei și ceramicei fine. (Agerpres)

Un nou produs romînesc

În urmă cu cîteva luni la fabrica „Proletarul" din Turda a început producerea, pentru prima dată a unui nou produs de cărămidă refractară denumită forsterită. Fabricată pe baza rețetei elaborate de I.C.E.P.R.O.M., forsterita este folosită cu succes la zonele de klinkerizare a cuptoarelor rotative de klinker. Datorită calităților pe care le are materia primă indigenă din care se fabrică forsterita, aceasta are o durabilitate cu mult mai mare decît cărămizile refractare de șamot.

În scopul deservirii sectorului industriei materialelor de construcții, cu forsterită de bună calitate și în cantități suficiente, la „Proletarul" au început lucrările în vederea construirii a încă 4 cuptoare cu 2 celule de ardere.

Corespondent
I. CARDOȘ

Au început însămînțarea orzului

După ce au terminat treierișul păioaselor și au executat o bună parte din arăturile de toamnă, colectiviștii din comuna Călimănești, raionul Sîngeorgiu de Pădure, au început zilele acestea însămînțarea orzului de toamnă. Numai în cîteva zile, colectiviștii au însămînțat peste 7 ha. cu orz de toamnă.

Unități fruntașe

Pentru realizările obținute în producție în semestrul 1 al acestui an, colectivul fabricii de ciment „Victoria socialistă" din Turda a primit Steagul roșu de producție pe ramură al Ministerului Industriei Materialelor de Construcții și al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din construcții și industria materialelor de construcții.

Fabrica „Victoria Socialistă" a depășit pe semestrul 1 al acestui an planul de producție marfă cu 6,17 la sută. Productivitatea muncii a crescut cu 14,89 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut.

★

În sectorul construcții, Steagul Roșu a fost decernat Intreprinderii nr. 504 al cărei colectiv a realizat sarcinile valorice ale planului semestrial în proporție de 118 la sută, sporind productivitatea muncii cu 46,3 la sută. Pînă la începutul lunii septembrie, întreprinderea a realizat acumulări socialiste peste plan în valoare de un milion lei.

În sectorul instalații-montaj, Steagul Roșu de producție l-a primit Întreprinderea nr. 216 Constanța, care și-a depășit planul semestrial cu 10 la sută la producția globală și cu 25 la sută la productivitatea muncii. Au fost terminate și date în folosință instalațiile la 319 clădiri — de două ori mai mult decît prevedea planul. (Agerpres)

Prilej de minunate învățăminte

Demonstrația practică privind recoltarea și insilozarea porumbului ținută la gospodăria colectivă din Livedea

...Marți 6 septembrie... Din toate colțurile regiunii București goneau, spre gospodăria agricolă colectivă din Livedea, camioane. Dinspre București — veneau autobuze. Demonstrația practică ce avea să se țină la Livedea, privitoare la recoltarea și însilozarea porumbului, sub îndrumarea specialiștilor sovietici, a stîrnit un mare interes. Cît de importantă este problema însilozării furajelor în dezvoltarea creșterii animalelor, în întărirea economiei noastre naționale o dovedește faptul că, la această demonstrație, au participat înșiși conducători ai partidului și guvernului în frunte cu tov. Gh. Gheorghiu-Dej, oameni de știință, tehnicieni și ingineri, zootehniști și medici veterinari, colectiviști și președinți de gospodării colective din regiune precum și numeroși delegați din alte regiuni ale țării.

Participanții au ascultat cu atenție învățămintele împărtășite, prin referate, de specialiștii sovietici. Din cuvîntul lui Serghei Stepanovici Praksin — candidat în științe agricole, locțiitor științific al directorului Institutului de cercetări științifice pentru cereale din zona fără cernoziom a U.R.S.S., — ei și-au dat și mai bine seama de însemnătatea deosebită ce o prezintă porumbul însilozat în asigurarea unei baze furajere de calitate, pentru creșterea unor animale frumoase și productive. Feodor Ivanovici Dubkovețki deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Cuceririle din Octombrie" din regiunea Cerkasi, R.S.S. Ucraineană — a vorbit pe larg despre înfăptuirile colhozului al cărui președinte este de peste 23 de ani, insistînd mai ales asupra experienței pe care o are colhozul în direcția dezvoltării creșterii animalelor și a cultivării intensive a porumbului precum și a însilozării lui. Multe învățăminte și de folos au desprins participanții și din referatul lui Nikolai Sofronovici Korobkin — inginer șef din secția de proiectări tip de la Institutul de stat pentru proiectarea construcțiilor industriale și agricole. El a arătat pe larg cum se pot construi diferite tipuri de silozuri, care sînt avantajele și dezavantajele lor etc.

...Participanții au văzut apoi cum se face, practic, însilozarea porumbului. Pe tarlaua cu porumb de siloz a gospodăriei au lucrat două combine sovietice. Una — de tip S.K.-2,6 — recolta și toca tulpinele de porumb cu știuleți cu tot. Cea de a doua — de tip K.U.-2, — recolta știuleții de porumb separat într-un buncher, în vreme ce tulpinele le toca, gata pentru a fi însilozate. Aceasta pentru a se putea însiloza porumbul separat — știuleții într-o parte iar cocenii într-alta. Fiecare combină înlocuiește, într-o zi de lucru, munca a cca. 100 oameni.

Lucruri frumoase au văzut oaspeții și în gospodărie. În dreptul unui siloz, o mașină sovietică — de tip D.K.U.-1,2 — toca știuleții de porumb, transformîndu-i într-un fel de făină ce curgea în șuvoi continuu în siloz. Bună hrană va fi aceasta, mai tîrziu, pentru porci și pentru păsări! Utemiștii Gheorghe Mihai, Gheorghe Bucur și Gheorghe Giugeanu presau în groapă nutrețul tocat, călcîndu-l bine cu picioarele sau bătîndu-l cu maiele. Mai încolo, o altă mașină, tot sovietică — de tip R.S.S.-6 — toca cocenii de porumb, de pe care fuseseră recoltați știuleții și depozita nutrețul tocat în siloz. Alături, în celelalte gropi, colectiviștii descărcau mereu camioanele ce aduceau nutrețul tocat de cele două combine...

Ce ușor se face însilozarea știuleților de porumb cînd se lucrează cu o mașină D.K.U. — 1,2!

...În jurul mașinilor care tocau nutrețul oaspeții priveau cum se făcea însilozarea. Porumbul, bine tocat, mărunt, era așezat în gropile de siloz. Colectiviștii îl presau bine. îl călcau cu picioarele sau îl băteau cu maiele, mai ales pe la colțurile gropilor, ca să se așeze bine, pentru a nu pătrunde aer, care să ducă la stricarea nutrețului. Ba au sărit și cîțiva musafiri să dea ajutor la bătătorirea porumbului în groapă...

...Totuși au mai fost încă multe întrebări. Văzuseră țăranii muncitori multe, dar voiau să știe și mai multe. Răspunsurile — date de S.S. Praksin — i-au lămurit pe deplin. Mulți au vorbit apoi, arătînd ce au învățat de la această demonstrație practică. A vorbit și Gheorghe Doicin, președintele gospodăriei colective din Conțești și I. Dala, președintele gospodăriei colective din Putinelu și A. Neagu, inginer agronom la gospodăria colectivă din Ceacu și dr. E. Marinescu, directorul secției de tehnologia nutrețului de la I.C.Z. și încă mulți alții... Cuvîntul fiecăruia era o mulțumire fierbinte față de specialiștii sovietici, față de întregul popor sovietic, pentru sprijinul dat poporului nostru muncitor.

M. N. CIRSTEA

Combina S.K. — 2,6 înaintează prin lanul de porumb al gospodăriei.

Specialiștii sovietici își împărtășesc experiența și pe ogoarele bănățene

Miercuri dimineața au sosit la Timișoara specialiștii sovietici în domeniul agriculturii. Serghei Stepanovici Praksin, Aleksei Aleksandrovici Berezovski, Feodor Ivanovici Dubkovețki, Nikolai Sofronovici Korobkin. Specialiștii sovietici sînt însoțiți de tov. Virgil Gligor, locțiitor al Ministrului Agriculturii și Silviculturii, de specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Institutul de cercetări zootehnice, precum și I. I. Horoșilov, consilier la ambasada Uniunii Sovietice la București.

Specialiștii sovietici au făcut în cursul zilei de miercuri, la gospodăria agricolă de stat din Sînandrei, raionul Timișoara, o demonstrație practică privind recoltarea și însilozarea porumbului.

La demonstrația practică de la gospodăria agricolă de stat din Sînandrei au asistat un mare număr de colectiviști, muncitori din gospodării de stat și mecanizatori din S.M.T.-uri, activiști de partid și ai sfaturilor populare, ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști și medici veterinari, precum și numeroși delegați din regiunile Craiova, Arad și Oradea.

În numele oamenilor muncii din orașul și regiunea Timișoara, precum și al participanților la demonstrație, oaspeții au fost salutați de tov. Mihai Munteanu, președintele comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Timișoara.

S. S. Praksin a prezentat un referat privind cultivarea porumbului în vederea însilozării separate.

A. A. Berezovski a prezentat un referat despre tehnologia însilozării furajelor.

N. S. Korobkin s-a ocupat în referatul său de organizarea executării construcțiilor pentru însilozarea nutrețurilor în U.R.S.S.

F. I. Dubkovețki a împărtășit celor prezenți din experiența sa ca președinte de colhoz. subliniind importanța pe care o acordă colhoznicii culturii porumbului și creșterii vitelor pentru sporirea avutului obștesc.

Cei prezenți au urmărit apoi cu un viu interes demonstrația practică de recoltare și însilozare a porumbului.

După ce specialiștii sovietici au răspuns la unele întrebări, colectiviștii, inginerii și tehnicienii agronomi și zootehniști le-au mulțumit pentru prețioasele îndrumări date prin referatele prezentate și demonstrație, angajîndu-se să aplice în practică cele învățate.

În cursul după amiezii oaspeții au vizitat orașul Timișoara.

(Agerpres)

PĂRINȚI ȘI COPII

Dacă la 1 iunie al fiecărui an sărbătorim Ziua copilului, propun ca măcar cîteva ore din ziua de 1 septembrie să fie consacrate, anual, celebrării părinților. În nici una din zilele anului părinții nu acționează mai compact și mai omogen, niciodată nu se dezvăluie mai expresiv și mai complect, mai optimist și mai pătimaș, ca acum, de 1 septembrie. Timp de cîteva ore, ei sînt centrul universului, totul începe și se sfîrșește cu ei. Asistați la orice serbare de deschidere a anului școlar — cum am făcut noi, la Ploești, la Școala medie de 10 ani nr. 3 — și nu se poate, nu se poate să nu vă sară în ochi frumusețea, direct brutală, cu care se impun, cu care domină părinții. Sînt centrul universului, alfa și omega, totul. Timp de două ore — aproximativ de la 8 dimineața pînă la 10—10,30 cînd serbarea se sfîrșește și conform indicațiilor directoarei, „fiecare elev trece la clasa lui" —timp de două ore părinții — ceferiști, preoți, referenți, activiști de partid, gospodine, mai ales gospodine — stăpînesc școala, îl domină pe director, îi domină pe profesori, pe cei de la secretariat, pe medici, pe portari, pe femeile de serviciu...

Nimeni nu li se opune. Ar fi și zadarnic.

— Tovarășă profesoară, copilul meu ai să-l recunoști imediat... e cel mai gras... uite așa o față are...

— Tovarășă profesoară, le dați de mîine lecții?

— Tovarășă secretară, Nela poate să vină cu stiloul la școală? Dar cu creion mecanic?

— Dacă pînă acum nu i-am făcut uniformă, să-i mai fac, tovarășă directoare? N-am găsit încă material pentru dantelută la guleraș...

— Unde se face vizita medicală? La etaj, la parter? Răspunde cînd te întreabă un părinte...

— Ia să văd cum e clasa... Unde-i clasa I-a, drăguțo?

— Tovarășă profesoară, ce zici, e bun ghiozdanul băiatului meu? nu-i prea mare? nu-i prea mic? nu-i prea îngust? E de la frate-său ăl mai mare... V-a fost elev... nu-l știți? Ei, cum nu-l știți? Cel mai frumos băiat din clasă...

De la informațiile asupra magazinelor cu dantelute pentru gulerașe, pînă la forțarea amintirilor — e năucitoare suprafața pe care se întind întrebările și investigațiile părinților.

Două operații principale absorb însă energia lor: verificarea politeții copiilor — asta, urgentă, chiar în timpul serbării — și, după serbare, luarea de măsuri pentru securitatea drumului de la școală pînă acasă...

Prima operațiune sfidează orgoliul oricărui părinte. Într-atît de intensă și fără menajamente e desfășurarea ei.

— Cînd ești întrebat, te ridici în picioare... Să nu mă faci de rîs!

— De-acum înainte, nu mai ești Vasi, auzi? Ești Trandafirescu Vasile...

— Cînd vorbești, nu te grăbești! Să nu mă faci de rîs!

— Ai batista? S-o văd...

— Să-ți văd unghiile — să nu mă faci de rîs!...

— Știi ce faci cu batista? Îți ștergi nasul...

— Să stai cu mîinile la spate... așa a stat și tata și mama... să nu mă faci de rîs...

— Cînd intri în clasă, spui: „Bună ziua!"

— Cînd pleci, ce spui? Ai uitat... ai să mă faci de rîs...

Acest „să nu mă faci de rîs!" e epidemic. Acest „să nu mă faci de rîs!" e înebunitor. E o epidemie de vanitate, de orgoliu, de ambiție. Dar, probabil, niciodată vanitatea, orgoliul, ambiția nu au scos cu atîta pregnanță în relief frumusețea oamenilor mari.

A doua operațiune e mai lungă dar de semnificație mai largă. În clasa aceasta, I-a, s-a înscris un număr prea mare de copii; în orice caz, peste numărul prevăzut de indicațiile ministerului. Și atunci, direcțiunea propune mai multor părinți să încuviințeze mutarea copiilor la o altă școală din apropiere, care ține tot de circumscripția asta. Localul e acolo chiar mai bun și mai spațios, însfîrșit... Cîțiva admit. Le convine. Dar cei mai mulți:

— Tovarășă profesoară, lasă-mi-l aici... mi-e aproape de casă...

— Știți ce-nseamnă un drum bun de la școală acasă?

— Are un frate în a III-a... vin împreună acasă, au același drum, dimineața și la prînz...

Astfel începe tulburătoarea apologie făcută de părinți drumului bun de la școală acasă și invers, a drumului de dimineață și de la prînz. Sînt admirabili în tenacitatea cererii lor, în neliniștea lor pentru acest drum care face parte atît de intim din viața, din problemele lor. Știți ce-nseamnă un drum bun de la școală acasă? Nu știți. Ca să știți trebuie să aveți copii. Dar ce-i mai tulburător este existența unui asemenea conflict în Romînia. În țara celebră în Europa, înainte cu numai un deceniu, prin analfabetismul cumplit. Ca să apară în Romînia apologia drumului de la școală acasă și de acasă la școală — s-au petrecut cîteva lucruri revoluționare:

părinții să nu mai poată concepe viața copiilor fără școală;

să aibă la dispoziție atîtea școli, încît să poată alege: „Asta mi-e mai aproape, asta mi-e mai departe de casă";

direcțiunea unei școli să ajungă să-și bată capul cu surplusul de copii înscriși în clasa I-a peste prevederile ministerului.

Conflictul se încheie printr-un armistițiu, iar cele două operațiuni care au absorbit cu totul pe părinți fac o joncțiune cu totul memorabilă, oferind un spectacol care încoronează strălucit toată activitatea febrilă a părinților pe ziua de azi: laolaltă cu copiii, părinții se masează în fața ușii clasei I-a și așteaptă „intrarea în clasă". Copiii tac, înmărmuriți, cu ghiozdănașele pe spate — părinții sînt dezlănțuiți. Absolut toate sfaturile sînt reluate — cu o intensitate necunoscută. Ai grijă cum traversezi, te cheamă Trandafirescu Vasile, să nu mă faci de rîs, îl aștepți pe Mihăiță și veniți împreună, batista, mîinile la spate, să nu mă faci de rîs, stai în colțul străzii pînă vin eu și te iau, spui „bună ziua", dacă ai nevoie pînă afară... știi... mă aștepți, nu mă faci de rîs — și deodată, profesoara, în pragul ușii, cu catalogul în mînă... Sfîrșit. Domnia părinților a luat sfîrșit. Ei nu mai sînt în centrul universului. În centrul universului sînt acum copiii. Nu exagerez — în centrul universului! Ceea ce se petrece acum cu ei — acum, cînd în pragul clasei profesoara strigă primul nume din catalog, Andreescu Răzvan! — poate sta, azi 1 septembrie, în centrul universului — ca frumusețe, ca noutate, ca emoție! Pur și simplu, n-am cum să spun altfel și e o nerozie să complici aici expresia, pur și simplu copiii intră în clasă unul după altul și văd clasa!

Toate comparațiile prin care exprimăm noutatea, curiozitatea, prospețimea, șocul, uimirea sînt tocite și neputincioase. Niște copii intrînd prima oară în clasă nu pot fi decît ca niște copii care intră prima oară în clasă. Altfel nu pot fi. Așa cum intră fiecare, așezîndu-se în rînduri în fața băncilor, în rînduri a cîte 4, — fiecare poate constitui obiectul unui studiu psihologic: Andreescu Răzvan, primul, pășește încetișor, fără să clipească și deodată lasă capul în jos; nu-l va mai ridica minute întregi, zgîrie cu degetul banca lîngă care s-a oprit. La dreapta lui — un puști care a rămas cu capul întors spre ușa după care se află mama. Așa a intrat, cu capul spre ușă fără să privească clasa și așa a rămas. Doi frați, nu știu dacă-s gemeni, Moise Ion și Moise Gheorghe, vin ținîndu-se de mînă, cu ochi plecați, comparîndu-și parcă pașii; deodată, oprindu-se unul din ei spune din senin: „Bună ziua!" Cui? Pentru ce? Lovitură de teatru! Niciodată acest „Bună ziua" nu mi s-a părut mai complicat... Altul, Laslo, pare-mi-se și mai nu știu cum, intră cu mîna în buzunar, cu o dezinvoltură de half-centru, mobil, scăpărător. Rîndurile se formează tăcut, într-o disciplină stranie.

În sfîrșit au intrat toți. Pentru prima oară poți cuprinde acest strop de omenire într-o privire și într-o scăpărare de secunde ți se dezvăluie un miracol. Sînt fantastic de emoționanți în diversitatea expresiilor, în disciplina lor stranie, dar mai ales în ceea ce le joacă — la toți — în ochi. Curiozitate — e prea puțin spus. În ochi ei au o surprinzătoare presimțire. Presimțirea inconștientă a lumii în care intră acum, azi... Nici părinții, în brutalitatea dăruirii lor, nici profesorii, nici directoarea, în grijile lor agitate, nici tu, nici eu, nimeni cred, — nu poate percepe mai mult decît logic această presimțire. Ei, copiii aceștia de 7 ani simt acum mult mai adînc decît noi, ne depășesc în emoție, deși nu ne pot explica nimic. Ei presimt lumea. O, politicieni ai lumii, conducători de state, parlamentari și economiști, generali și fizicieni atomiști, o, ce bine ar fi dacă ați rezolva marile probleme ale umanității, avînd în fața ochilor voștri maturi — presimțirea care joacă de 1 septembrie în privirea copiilor din clasa I-a primară! Ce bine ar fi, ce bine ar fi!

— Fiecare ocupă locul care-i place...

Disciplina stranie s-a spulberat. Într-o răsuflare se așează toți, fără să aleagă prea mult. De-abia acum văd clasa. Pînă acum, mai mult ca sigur că n-au văzut-o. Pînă acum n-au văzut nimic. Pînă acum, au intrat în clasă, au presimțit-o. Acum fiecare vede, în sfîrșit, pe bancă, în fața lui, o pungută de celofan cu biscuiți și rahat, o cărticică cu poze și litere, o foaie de hîrtie, un creion și garoafe. Bine. Toți ridică ochii spre profesoară: „Cum, așa începe lumea? Așa? Cu asta?" E o întrebare de o insistență și de-o gravitate nemaipomenită. Ce le va spune? Un om e întrebat, nici mai mult nici mai puțin — cum începe lumea. Spuneți o meserie cu clipe mai hotărîtoare pentru societate — decît aceea de a fi profesor în ziua de 1 septembrie la clasa I-a elementară! Profesoara, Zoie Ionescu, lucrează de 28 de ani în învățămînt — dar cu clasa I-a n-a mai lucrat de aproape 10 ani... În cei 28 de ani de profesorat, nu cred să fi răspuns privirilor prima oară ridicate profund spre ea în clasă, nu cred să fi explicat copiilor „cum începe lumea" — așa cum a făcut-o în 1955:

— Copii, haidem mai întîi să deschidem punguțele, să vedem ce vi s-a pregătit...

Și copiii au deschis punguțele.

Și cu asta „a început lumea".

Cu asta? De ce nu?...

RADU COSAȘU

Sfat agrotehnic

Cum poate fi grăbită coacerea porumbului

In condițiile acestui an, din cauza timpului nefavorabil, perioada de vegetație a porumbului va fi prelungită, ceea ce va duce la întîrzierea recoltatului și, odată cu el, la întîrzierea însămînțărilor de toamnă ce se fac pe ogoarele ocupate cu porumb. Ori, din practică și din numeroase experiențe, s-a dovedit pe deplin că, întîrziind cu semănatul griului de toamnă producția scade simțitor, aducînd economiei naționale pagube însemnate. De aceea oamenilor muncii de pe ogoare le revine sarcina de a aplica toate metodele agrotehnice care contribuie la grăbirea coacerii și recoltatului porumbului.

Grăbirea coacerii porumbului poate fi influențată prin aplicarea complexă a diferitelor măsuri agrotehnice în tot cursul anului agricol. Aceste măsuri agrotehnice care contribuie la scurtarea perioadei de vegetație, pe lîngă faptul că ridică producția, pot fi executate cu ușurință.

Printre principalele metode agrotehnice menite să asigure o perioadă de vegetație normală porumbului, se numără și pregătirea temeinică a solului (prin executarea la vreme și în bune condițiuni a tuturor lucrărilor necesare), folosirea unei seminte de calitate, semănatul în timpul optim, aplicarea îngrășămintelor organice și minerale și, mai ales, executarea cu grijă a tuturor lucrărilor de întreținere a culturilor. Aplicarea tuturor acestor lucrări asigură o dezvoltare normală a plantelor, duce la coacerea normală a porumbului.

Fără îndoială că, în perioada în care ne aflăm, aceste metode nu mai pot fi folosite. Este bine însă să se țină seama de ele pentru recolta anului viitor. In afară de acestea, pentru grăbirea coacerii porumbului se mai pot folosi și alte metode a căror eficacitate este destul de mare — mai ales în condițiile acestui an. Iată cîteva:

Retezarea vîrfurilor plantelor. Această metodă constă în înlăturarea tulpinei de deasupra ultimului știulete — vîrful — precum și a frunzelor rămase în partea de jos a coceanului. Alegerea momentului potrivit pentru executarea acestei lucrări prezintă o importanță deosebită. Dacă se aplică prea devreme, cînd porumbul se găsește în așa zisa „fază de coacere în lapte", adică boabele au lapte, atunci contribuie la o scădere bruscă a producției deoarece, înlăturîndu-se frunzele, planta nu mai poate să asimileze și elementele hrănitoare din frunze ce se găsesc în cantități mari în această fază — și care, nu se mai pot depune în boabele știuleților. In acest caz se obțin știuleți cu boabe sbîrcite și cu o slabă valoare nutritivă. Pe de altă parte, aplicarea cu întîrziere a acestei lucrări — atunci cînd frunzele plantei s-au uscat complect și cînd știuleții au ajuns la maturitate deplină — nu mai contribuie la grăbirea coacerii.

Momentul potrivit pentru aplicarea acestei lucrări este atunci cînd plantele se găsesc în „faza de coacere de ceară". In această fază, boabele sînt tari, dar, încercîndu-le cu unghia, aceasta pătrunde în ele, majoritatea frunzelor sînt îngălbenite, iar cele de la bază sînt uscate complect. In acest moment s-a acumulat în bob aproape întreaga cantitate de substanțe hrănitoare și, în mod practic, valoarea nutritivă nu mai crește mult. In următoarea fază de coacere — „coacerea complectă" — depunerea în bob a substanțelor nutritive este redusă la maximum, avînd loc evaporarea apei. Ori, prin aplicarea acestei metode nu facem altceva decît să intensificăm uscarea boabelor.

Metoda descrisă mai sus este foarte mult practicată de țăranii muncitori din raioanele de sud ale regiunii Craiova (Segarcea, Băilești), care o aplică mai tîrziu, cînd toate frunzele plantelor s-au uscat, iar boabele din știuleți sînt deja în faza de „coacere complectă". Ei fac această lucrare cu scopul de a obține un nutreț mai valoros, fiindcă mai tîrziu frunzele uscate ale plantelor încep să se sfărîme și, dacă mai intervin și ploi, ele se înegresc, micșorînd astfel valoarea furajeră a lor. In satele de munte însă, această metodă se aplică în scopul grăbirii coacerii.

Desfăcutul pănușilor de pe știuleți este o altă metodă care duce la grăbirea coacerii porumbului. Ea constă în desfacerea pănușilor (frunzelor ce îmbracă știuletele). Această lucrare se poate face mai de vreme, cînd porumbul începe să intre în faza de „coacerea de ceară". In acest timp, substanțele nutritive din frunzele plantei continuă să se depună în boabe; în schimb, în cazul cînd s-au desfăcut pănușile se intensifică procesul de evaporare a apei și deci și al coacerii.

Pentru grăbirea și mai puternică a coacerii se poate aplica desfăcutul pănușilor și în cazul cînd s-a executat retezarea vîrfurilor și a frunzelor. Metoda aceasta a desfăcutului pănușilor a fost experimentată în anul 1954, la Academia Agricolă „Timiriazev" din U.R.S.S. Rezultatele experienței au arătat că, aplicîndu-se această lucrare s-a grăbit coacerea porumbului cu 10 zile.

Recoltarea porumbului prin tăierea tulpinelor cu știuleți cu tot și depozitarea lor în glugi pe marginea lanului este încă o lucrare ce poate fi folosită în acest scop. Deși nu constituie în sine, o metodă de grăbire a coacerii (întrucît recoltarea nu se poate face decît cu cîteva zile mai devreme, pentru a nu se ajunge la scăderea producției) totuși trebuie extinsă mai mult în practică, deoarece prezintă un avantaj principal: permite eliberarea terenului mai de vreme, iar în cele cîteva zile se poate pregăti terenul în vederea însămînțării cerealelor de toamnă.

★

Metodele descrise mai sus în vederea grăbirii coacerii porumbului, se pot aplica cu ușurință de către orice țăran muncitor. Ei trebuie numai îndrumați și ajutați să le folosească. De aceea, tuturor tehnicienilor agronomi le revine sarcina să popularizeze și să extindă aplicarea în practică a metodelor care contribue la grăbirea coacerii și recoltării porumbului. Aplicarea largă a acestor măsuri va duce la recoltarea și depozitarea în bune condițiuni a porumbului, va permite executarea însămînțărilor de toamnă în timpul optim, va duce la ridicarea nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

N. ȘARPE
candidat în științe agricole
I.C.A.R.

Intîlniri ale scriitorilor cu cititorii

Tineretul din satele și comunele regiunii București a primit cu multă satisfacție vizitele scriitorilor Eugen Frunză, Dumitru Mircea, Nicolae Tăutu, Ștefan Iureș, Petru Vintilă și alții, cu prilejul desfășurării concursului „Iubiți cartea".

Cu această ocazie țăranii muncitori au ascultat prezentările unor cărți care vor trebui citite în cadrul concursului și au purtat discuții asupra muncii creatoare a scriitorilor.

În comuna Furculești, raionul Alexandria, peste 300 de tineri au luat parte la întîlnirea cu scriitorul Nicolae Tăutu care a prezentat cartea „Mîndrie".

Tinerii din comuna I. C. Frimu raionul Lehliu, au primit vizita scriitorului Petru Vintilă care a vorbit despre cartea „Ciobanul care și-a pierdut oile".

Tînărul poet Ștefan Iureș s-a întîlnit cu tinerii țărani muncitori din comuna „Alex. Sahia", raionul Turnu Măgurele și a vorbit despre volumul de versuri „Cuvînt despre tinerețe".

Asemenea întîlniri sînt programate să aibă loc și în viitor. Scriitori și critici literari ca: A. G. Vaida, Miron Dragu, Horia Aramă, Lucian Raicu și alții care vor prezenta în fața tinerilor țărani muncitori din regiunea București recenzii ale cărților pe care participanții la concursul „Iubiți cartea" vor trebui să le citească.

Astfel tinerii din comuna Afumați, raionul Brănești, vor avea prilejul să cunoască cartea „Marea pregătire" iar cei din comuna Izvoarele, raionul Vidra, vor asculta recenzia cărții „Bărăgan".

Jurnal artistic

OAMENI GREU ÎNCERCAȚI*)

Unor oameni aspri — asemenea insulei pierdută în largul mării, pe care trăiesc — unor pescari curajoși care iau piept valurile mării, le este închinat filmul „Lumina farului", producție germano-suedeză, realizat în regia cunoscutului cineast din R. D. Germană, Wolfgang Staudte, unul dintre cei mai talentați regizori de film contemporani.

Filmul povestește despre întîmplările de un dramatism zguduitor petrecute în viața locuitorilor acestei insule în iarna anului 1901, cînd — din pricina furtunilor năpraznice care răscoleau marea — n-a mai ancorat luni în șir nici un vapor care să le aducă cele necesare traiului. Pe mica insulă, mohorîtă și săracă, familiile de pescari duc o viață grea, dură, primejdioasă. Singurul lucru pentru care insulei i se dă o oarecare atenție de către autoritățile de pe coastă este farul. Că oamenii de pe insulă sînt amenințați să piară de frig și de foame din cauza vitregiei vremii — de aceasta nu se sinchisesc. E furtună. vasele de aprovizionare n-au cum ajunge. Societățile de asigurare n-ar plăti despăgubiri în cazul unui accident. Și cu astfel de „argumente" locuitorii insulei sînt lăsați în voia soartei. Însemnat este doar ca lumina farului să călăuzească noaptea drumul vapoarelor, ferindu-le de stînci.

Pentru locuitorii insulei, razele farului au intrat în viața cotidiană. Ele pătrund în toate nopțile în locuințele pescarilor, iar oamenii s-au obișnuit cu mișcarea lor neîntreruptă, așa cum s-au învățat cu viața trudnică de pe insulă. Farul luminează ca întotdeauna, revărsîndu-și razele în casele locuitorilor și în aceste zile de zbucium, cînd ultimele alimente sînt pe sfîrșite. În nopțile de veghe s-ar părea că farul aruncă cu răceală și dispreț razele de lumină pe fețele palide, supte de foame ale oamenilor. Pentru pescari și familiile lor devine o obsesie aproape istoria din bătrîni care evocă o iarnă tot atît de cumplită, cînd farul ce veghea pe insulă s-a stins. Un vas a naufragiat atunci și marea a aruncat pe țărm untură și ciocolată, rom și făină... În mintea oamenilor, mișcarea monotonă a razelor de la far dă naștere unui gînd ca un reflex — dacă s-ar stinge farul ar fi mîncare, căldură, ciocolată pentru copii.

Fiecare însă alungă această nălucire și caută alte mijloace de a-și învinge nevoile. Cîțiva temerari pornesc pe furtună să pescuiască, doar-doar vor aduce ceva de mîncare. Efort zadarnic: plasele sînt înghițite de marea înfuriată. În mințile istovite de foame, frig și nesomn apare din nou obsesia. Dacă s-ar stinge farul...

In aceste condiții deosebit de grele, cînd lipsa de alimente se făcea simțită la tot pasul, cînd oamenii, pentru a-și încălzi modestele locuințe, puneau pe foc lucruri agonisite cu atîta trudă, ne dezvăluie realizatorii filmului caracterele eroilor. Sînt personaje care rămîn în mintea spectatorilor cu toate că nu apar decît episodic. Ne rămîne în minte firea aprigă, bătăioasă a unuia dintre pescari care, pentru a-și încălzi casa, se bate disperat cu un tovarăș de-al său să-i smulgă o bîrnă de lemn pe care marea o asvîrlise la țărm. Ajunge chiar să ia în mînă cuțitul. Dar nu; foamea, nevoile nu pot distruge în sufletul oamenilor ceea ce este bun și cinstit. Cînd își dă seama ce era cît p-aci să săvîrșească, pescarul fuge alungîndu-și propriul său gînd. Nenumărate alte figuri nu pot fi șterse din mintea celor care văd filmul: paznicul farului, acest bătrîn închis în sine, drept și cinstit, se simte izolat pe insulă sub privirile grele ale oamenilor, care-l învinuiesc că nu stinge farul; o femeie își leagănă pierdută copilul, pe care-l chinuie foamea; soțiile pescarilor, cu fețe dîrze, brăzdate de încercările grele pe care le trăiesc, își așteaptă pe țărm bărbații plecați să pescuiască în timpul furtunii; un băiețel, rîvnind să se bucure de sărbători, își face din resturile găsite într-un bîlci un mic pom de iarnă la care aprinde mucuri de luminări.

...În preajma sărbătorilor de iarnă oamenii de pe insulă fac o ultimă încercare. Își strîng lucrurile cele mai de preț pe care le aveau în casă și le trimit la oraș să fie vîndute: patru cearșafuri, un acordeon, un tablou, o vioară...

Cu multă forță redă regizorul atmosfera orașului în care pescarii vin să-și vîndă lucrurile. In contrast izbitor cu viața chinuită a celor de pe insulă, apar chipurile îmbuibate ale burghezilor care așteaptă cu bucurie și liniște sărbătorile de iarnă. Un domn bine îmbrăcat îi cumpără soției un dar, în vreme ce negustorul refuză cu o indiferență amabilă să primească tabloul adus spre vînzare de cei de pe insulă. Toate strădaniile trimișilor de pe insulă de a obține o sumă de bani pentru a-și cumpăra cele necesare rămîn fără rezultat. Alergăturile prin case și iarmaroace în scopul de a plasa lucrurile aduse cu atîta trudă se soldează cu un refuz total.

Numai muncitorii, oamenii simpli, asemenea pescarilor insulei, pot înțelege necazurile și suferințele semenilor lor. Este plin de tîlc episodul în care mecanicii și marinarii unui vapor se obligă să lucreze în zilele de sărbătoare la repararea vasului, pretinzînd în schimb patronului să umple cu alimente barca pescarilor. Cît de mare e fericirea celor trimiși în oraș, cînd văd că barca se umple cu bunătățile pe care prietenii și rudele lor le așteptau cu atîta nerăbdare!

Pe insulă, unde cei rămași nu mai pot rezista, ideea de a stinge farul este pusă însă în aplicare. Fapta aceasta nechibzuită avea să coste viața pescarilor care se reîntorc de la oraș. Din întregul film spectatorul înțelege că nu-ți poți clădi fericirea pe nenorocirea altuia, că oricît de grea și de spinoasă ar fi calea cinstei nu trebuie să te abați niciodată de la ea. Dar concluzia filmului nu este doar aceasta. Prin soarta acestor pescari greu încercați „Lumina farului" luminează ideea tragismului existenței celor mulți în condițiile unei orînduiri sociale nedrepte.

ADA SIMIONESCU

★) Filmul „Lumina farului" — realizare a studiourilor DEFA-Berlin și „Pandora-film" — Stockholm.

PASIUNE

Am început să înțeleg mai bine sensul adinc al acestui cuvînt — pasiune.

Mergi la un spectacol și dacă ți-a plăcut aplauzi puternic pînă cînd ți se înroșesc palmele, te cuprinde emoția, și de multe ori, drept mulțumire, înmînezi celor care ți-au dăruit asemenea clipe, buchete de flori. Iți rămîn întipărite în minte chipurile eroilor de pe scenă, ca și figurile actorilor care i-au interpretat. Apoi, în viața ta, în muncă, în relațiile prietenești, acasă, pe stradă, te străduiești să-i semeni eroului îndrăgit de pe scenă. Dar actorul? V-ați gîndit la viața, la munca desfășurată de el pînă în clipa cînd spectacolul primește aplauze în seara premierei?

Am cunoscut frămîntările unui colectiv de tineri actori al Teatrului de Stat din Arad, pregătind spectacolul de estradă „Aradul sub reflectoare". Spectacolul nu figura inițial în repertoriu. Totuși colectivul teatrului a vrut să prezinte publicului arădean și o producție în timpul verii.

Forfota pe culoarele teatrului, în sălile de repetiție, la atelierul de croitorie este neîntreruptă. Se pregătesc premierele noii stagiuni: „Citadela sfărîmată" de Horia Lovinescu și „Atențiune copii" de Lucia Demetrius. Aici, ca în orice loc, clocotește munca, elanul, pasiunea.

Actorii, regizorii ieșeau din atmosfera încărcată a „Citadelei sfărîmate" și repetau neobosiți o dată, de două ori, cupletul „Tot de UTA", pentru noul spectacol, își luau rămas bun de la Petre Damian, directorul întreprinderii din „Atențiune copii", și mai făceau „O raită prin oraș", pe aripi de cîntec și vers. Cînd sălile de repetiție ale teatrului erau ocupate, entuziastul colectiv își găsea operativ un alt loc pentru a-și desfășura activitatea. Acasă la unul dintre artiști, sau în spatele ecranului, în sala unui cinematograf, oriunde găseau loc pentru pregătirea spectacolului. N-au stat nici măcar o zi degeaba. Repetițiile s-au desfășurat cu regularitate, cu însuflețire și chiar în dimineața dinaintea premierii continuau ultimele repetiții.

Motivul pe care au brodat întregul spectacol e simplu — au fost scoase la iveală strădaniile în muncă ale unora, greșelile și abaterile altora. Publicul arădean a făcut cunoștință și pe această cale cu acei care sînt „mîndria orașului", fruntașii în producție, prin prologul interpretat de Olimpia și George Didilescu, Silvia Tabacu, Zaharia Volbea și O. Langa.

Apoi au fost prinse în țepii satirei neajunsuri din diferite domenii de activitate — clubucarii de la un bufet de stat („Clubuc, clubuc"), șefii plimbăreți („Ca la Artex"), deficiențe în munca întreprinderii comunale („O raită prin oraș") etc.

Cu toate slăbiciunile textului — simplă versificare de fraze în unele cuplete („O raită prin oraș") și unele tendințe de vulgarizare (sceneta „La Pîncota mai era"), spectacolul de estradă „Aradul sub reflectoare" a venit să destindă spectatorii, să-i înveselească, fiind astfel de un real folos.

Munca perseverentă a colectivului artistic de a prezenta un spectacol închegat, biruind toate greutățile, dovedește pasiunea tinerilor și entuziaștilor actori. Poate și emoțiile lui George Didilescu — care l-au însoțit pînă la sfîrșitul spectacolului („se va menține vremea frumoasă să putem prezenta în întregime spectacolul la Teatrul de vară?") — poate și acestea mărturisesc convingător cîtă inimă au pus ei în această realizare.

C. BUCUR

Noutăți tehnice

Știți ce este xerografia?

Nu de mult a fost dezvoltat un procedeu nou de tipărit și multiplicat — xerografia — care are numeroase avantaje față de procedeele folosite pînă în prezent și este deosebit de adecvat pentru birouri, săli de desen etc. Principiul xerografiei este următorul: o placă metalică este acoperită într-o parte cu un strat subțire izolant supus acțiunii de încărcare electrică pozitivă, cu ajutorul unei sîrme subțiri. Stratul izolant fiind în același timp fotosensibil devine bun conducător de electricitate acolo unde este impresionat de lumină. Originalul de reprodus este așezat pe placă apoi expus luminii. Imaginea se imprimă în placă. Pe placă se formează negativul. Imaginea originalului iese în reproducere ca în oglindă. După aceea se face copierea și multiplicarea.

Un procedeu original de săpare

Pentru a reduce volumul de muncă și cheltuielile legate de înaintarea (săparea) lucrărilor subterane, un grup de ingineri sovietici au elaborat un procedeu original de săpare prin vibrovacuumare. Instalația cuprinde un cilindru din țeavă de oțel, care se închide ermetic la un capăt, o pompă de vacuum și un vibrator. Cu capătul său deschis, cilindrul este apăsat pe sol, iar din cavitatea cilindrului se evacuează aerul. Se crează în cilindru un vid, iar presiunea exterioară a aerului, învingînd rezistența solului, împinge cilindrul în sol. Pămîntul care umple cilindrul este ușor evacuat cu ajutorul vibratorului. În același timp, datorită vibrațiilor cilindrului se produce și o îndesare a pereților perforați. Noul procedeu s-a dovedit de o eficacitate deosebită la instalarea subterană a conductelor sub străzi, clădiri, căi ferate etc.

Ceas electronic

În Franța s-a construit un ceas electronic. Acesta este un ceas fără piese mobile sau contacte și relee electrice.

Organul de acționare al acestui ceas este un cristal de cuarț care oscilează cu o anumită frecvență. Impulsurile electrice produse cu cadența de 1/sec sînt reluate de un ansamblu de circuite electronice care notează secundele, minutele și orele. Acele de ceasornic sînt înlocuite de lămpi cu neon.

Noul tip de ceas este utilizat ca cronometru și este de o foarte mare precizie.

Sticla contrasolară

S-a fabricat un nou gen de sticlă denumit sticla contrasolară care are următoarea proprietate interesantă: în mod obișnuit ea este incoloră, străvezie, însă transparența ei scade odată cu creșterea intensității razelor solare, pînă cînd devine mată.

NOTE BIBLIOGRAFICE

Ing. I. ALEXANDRESCU:

„Din munca pescarilor și piscicultorilor"

Pescăriile țării noastre sînt de multă vreme cunoscute în întreaga Europă. Apele curgătoare ale riurilor, Dunărea cu regiunea ei inundabilă și Delta acoperă peste 1.500.000 ha, iar marea udă litoralul romînesc pe o lungime de peste 200 km.

Pentru exploatarea piscicolă a acestor ape, din care se pescuiesc anual zeci de mii de tone pește, s-a creat în anii regimului democrat-popular o puternică industrie în care lucrează peste 6.000 de pescari, marinari, tehnicieni și ingineri. Întreprinderile pescărești au fost dotate cu instalații moderne, s-au construit baraje și stăvilare care dau posibilitatea să se controleze regimul apelor pe suprafețe întinse, s-au construit și se construiesc fabrici mari de conserve, iar pentru dezvoltarea pescuitului maritim de larg a fost construită o puternică flotă de vase pescărești motorizate, dotate cu stații de radio-emisie-recepție și cu unelte de pescuit uriașe, confecționate din plase de nylon și kapron.

Institutele de cercetări științifice studiază astăzi tainele vieții peștilor și dau astfel pescarilor un ajutor prețios pentru creșterea continuă a productivității pescuitului.

Despre toate acestea, despre frumusețea serilor cu lună plină, despre oamenii care scot din adîncul apelor bogăția de preț, scrie inginerul Ion Alexandrescu în cartea pe care a intitulat-o „Din munca pescarilor și piscicultorilor".

Cartea se adresează maselor largi de pescari și piscicultori din țara noastră. Ea redă într-o formă vioaie, atractivă, experiența unor colective fruntașe din sectorul pescăresc.

Din fiecare pagină a cărții se ridică figuri de pescari și brigadieri pricepuți, neînfricați de toanele mării. Ion Mahîhin, Arhip Ștefan, Ion Pană, Amilian Scacico, comandanți de pescadoare și marinari ca Gheorghe Zvanovici și Petuh Alexandru sînt îndrăgiți de cititori pentru dragostea cu care muncesc pe nesfîrșitele întinderi de ape ale bălților, în labirintul de canale din stufărișurile Deltei sau în largul mării.

Munca și frămîntările oamenilor care iubesc marea ca propria lor viață, care cunosc cîntecul monoton al fiecărui val au fost înțelese de autorul acestei cărți. El a dat la iveală o lucrare valoroasă.

60.000 vizitatori într-o lună

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Expoziția „Igiena de la sate" a muzeului din Dresda, organizată în cadrul schimburilor cultural-sanitare între R.D. Germană și R.P.R., după ce a fost prezentată la București, Timișoara, Galați, a poposit pentru o lună la Iași. Înfățișînd valoroasele realizări ale apărării sănătății oamenilor în R.D. Germană, expoziția s-a bucurat de un mare succes. Registrul de impresii consemnează convingător marele interes stîrnit în rîndurile oamenilor muncii din Iași. Exponatele au fost cercetate zilnic de sute și mii de vizitatori.

Într-o singură lună, expoziția a avut la Iași 60.000 de vizitatori.

Dantele din fier

Spre meserii noi, necesare construcției cu prefabricate

Dacă ai putea desface bucățică cu bucățică betonul din care este făcută fabrica, ți-ar rămîne în față ceva nemaivăzut: o operă arhitectonică de un stil foarte bizar. Ai putea spune: gheme de ață scăpate din mînă și încurcate de pisici. De fapt sîrmele groase și subțiri ale armăturilor metalice nu sînt încurcate. Ele se împletesc, se leagă, se curbează și se frîng, după anumite reguli. Aceste reguli le cunosc fierar-betoniștii. Pe oamenii ce împletesc din fier rotund, dantele, îi găsești pe toate șantierele țării. Meseria lor este nouă. Ea își găsește și mai multă întrebuințare acum, cînd este atît de necesară extinderea metodelor de construcție cu prefabricate de beton armat.

La fabrica de cărămidă din Roman am întîlnit și eu pe cîțiva dintre acești făuritori de ziduri neasemuit de rezistente. Bineînțeles fierar-betoniștii nu făuresc singuri prefabricatele. Alături de ei sînt zidari, betoniști, dulgheri, macaragii.

Așa dar am întîlnit cîțiva fierar-betoniști.

★

Vorbeam cu șeful șantierului fabricii de cărămidă, inginerul Vasile Ghelber. „Vorbeam" e cam mult spus. Mai bine zis, ascultam pe șeful șantierului care împărțea sarcini, vorbea cu Bacăul la telefon pentru niște vibratoare, îi spunea maistrului Roșu că „azi trebuie terminat sus, în stînga" și îmi explica și mie ce este un cheson. Le făcea pe toate acestea în același timp, cu iuțeală și cu calm, ținîndu-și vocea la același ton. Mie îmi fugeau ochii pe figurile oamenilor din biroul inginerului căutînd să văd de ce sînt atît de grăbiți.

După o jumătate de oră, șeful șantierului mi-a deslușit situația. Prima linie tehnologică a fabricii intrase deja în funcțiune, iar a doua avea s-o urmeze curînd, cu aceasta încheindu-se lucrările. Oameni cu scaun la cap, constructorii s-au gîndit că, dacă termină înainte de vreme și cea de a doua linie tehnologică, au multe avantaje. Trustul lor avea nevoie de cărămidă ca mămăliga de sare: construcții peste plan sînt berechet, așa că producția de cărămidă a celei de a doua linii tehnologice are un debușeu sigur.

De aceea oamenii au pornit iureșul. Îi vezi alergînd, certîndu-se, căutînd agitat materiale de la nu știu care magaziner din Bacău, lucrînd cu sete. Acum, cînd scriu aceste rînduri, cea de a doua linie tehnologică a fabricii a și intrat în funcțiune.

Într-un tîrziu inginerul propuse:

— Avem aici mulți tineri fruntași. Dă-l la gazetă, merită. Dacă vrei să vorbești cu „cel mai tare" te conduce tovarășul la Vili Bilinschi.

Spre dezamăgirea celui care îl recomandase, eroul reportajului dormea la umbră. Puțin buimăcit, și-a aprins o țigare și s-a urcat pe bancul de lucru. Am procedat la fel. Timp de cîteva minute ne-am fumat țigările în tăcere.

— Eu nu știu ce să-ți povestesc — începu el. Am mai fost întrebat de cineva de la ziarul local „ce evenimente de seamă am avut în viață". Nu m-am priceput să-i vorbesc, iar dumneata ai nimerit-o și acum, cînd aproape că am terminat lucrările — poate plecăm pe alt șantier. Dacă veneai înainte, îți arătam cum se fac armăturile. La meserie nu mă-ncurc. Dar așa...

— Bine, să lăsăm evenimentele. Poate poți să-mi povestești cum ai învățat meseria...

— Hm, meseria? Ușor, așa... cu capul. Aici asta îți trebuie. Și încă ceva, îndrăzneală. Ai să vezi

★

La început cîteva date biografice. Vili Bilinschi are 22 de ani. E utemist. A făcut școală, să învețe o meserie dar nu prea s-a împăcat cu ea. Și-a ales alta. In 1953 a venit pe șantier.

Pe atunci, în locul fabricii de astăzi erau buruieni. Multe erau de făcut. De ce să se apuce Vili? La săpături se cîștigau bani frumoși. Apoi veneau betoniștii, care lucrau fundațiile.

— Vino la școala de fierar-betoniști. E o meserie frumoasă... artă, și ceva cu totul nou: prefabricate, ziduri dintr-o bucată. Ele nu peste tot sînt întrebuințate: lipsesc cadre — i-a spus un maistru.

— O fi, să vedem...

Vili a făcut 3 luni de zile un curs de calificare. A fost repartizat într-o echipă. Lucru era pînă peste cap: se turnau fundațiile. Vili a trecut la întins fierul.

— A dracului treabă! Întinzi mereu de fierul ăsta. Ar trebui să-l dea aici pe cel mai voinic din echipă.

Și luînd-o cu greul, lui Vili Bilinschi nu i-a plăcut la început meseria. A rămas însă căci avea nevoie de cîștig bun.

A trecut să lucreze și la modelat, și într-o zi aproape că s-a speriat văzînd ce ieșise din mîna șefului de echipă și a lui. Era o împletitură ciudată de vergele de fier. Pentru el nu semăna cu nimic. Dar era frumoasă. Avea linii drepte, altele curbate ușor, la distanțe egale.

Cum de știe șeful de echipă unde trebuiesc legate vergelele, unde curbate, unde frînte? A dat de planuri. Deci aici e secretul! Hm, dar linia asta de aici ce înseamnă? Descoperi secretul și abia mai rău te încurci.

— Ehei, băiete... eu am învățat meseria în ani de zile. Dar tu ai să te descurci mai ușor; ești tînăr.

În luna mai, anul acesta, șeful echipei de fierar-betoniști a fost trimis la altă lucrare. Cine să conducă echipa? Cîțiva tovarăși, inginerul Aciobăniței, maistrul Constantinescu, s-au gîndit la Vili; numai că îl socoteau prea tînăr.

— Să vedem ce spune și el.

L-au chemat.

— Măi băiete, noi avem încredere în tine, vrem să te facem șef de echipă... O să te ajutăm, bine înțeles... Tu ce zici?

Ce a răspuns, Vili nu-și mai amintește; însă știe că de atunci a început adevărata lui calificare.

Noul șef de echipă a și primit o comandă: executarea unui cheson. Cineva i-a adus planurile.

— M-a trimis tovarășul inginer.

Atît.

Vili a sucit în toate părțile planul. Mai lucrase chesoane, dar după desene nu făcuse nici o armătură. Descurcă-te dacă poți, ți-a trebuit șefie — îi șoptea o voce lăuntrică. Tot el însă o potolea. Numai la început e greu! Seara a luat desenul acasă. L-a întins pe masă și s-a uitat la el ore întregi.

— Ce tot te uiți atît la liniile astea? Ia de mănîncă!

Vili nici gînd. Lui îi plesnea capul de ciudă. Nu pricepea nimic. S-a culcat nemîncat. N-a visat nimic, pentrucă n-a dormit.

Dimineața a făcut pe o hîrtie un desen al chesonului pe care îl lucrase înainte, cu vechiul șef de echipă. L-a comparat cu planul și a început să-l „citească". Linia asta groasă este vergeaua groasă de la bază. Asta...

Așa a citit Vili primul desen, singur.

Cînd să se apuce de lucru, altă problemă. În echipă, erau tovarăși mai mari ca el. Unii aveau și copii. Cum să-și impună autoritatea? Și mai ales că lucrase cu toții și înainte. Aducîndu-și aminte cum muncea el la întins fier, schimbă funcțiile în cadrul echipei, repartizînd membrii ei după aptitudini și posibilități. Oamenii s-au uitat cam nedumeriți, dar la treabă au înțeles că Vili avea dreptate.

Au trecut zile, săptămîni, luni. Vili și-a zis că doar la început e greu. Începutul a fost însă în fiecare zi. În fiecare zi i se aducea planul unei armături noi.

Odată, maistrul de lucrări i-a cerut să-i facă un cheson în două părți.

— Dacă-l avem, lucrăm mult mai repede la montarea acoperișului.

Acasă, desfășurînd planul, a trebuit să mai pună cîteva scaune la capetele mesei: hîrtia era prea lungă. Uitîndu-se la desenul întins pe masă și pe scaune, a rămas înmărmurit. Cît e de simplu! Va face la fel. Va construi din scînduri un banc lung, pe care va lucra toată armătura chesonului.

— Mamă, dă-mi să mănînc. Am o foame grozavă.

— Încă nu s-a încălzit supa. Am văzut că ai venit iar cu planuri și...

A doua zi inginerul Aciobăniței l-a felicitat.

— Bravo, măi băiete! Te descurci bine. Totul e să îndrăznești.

În altă zi i-au cerut armătura unui arc. (Arcul este, ca și celelalte, o piesă prefabricată care se lucrează pe banc și apoi se montează la construcție).

— Știm că e complicat, dar ne trebuie pentru fabrică. Dacă totuși n-ai să poți, o să chemăm de la Bacău pe...

Să cheme pe cineva de la Bacău înseamnă o întîrziere de 3-4 zile. 3-4 zile arcul nemontat va ține în loc construcția. A plecat cu planul la inginer. A trecut și pe la maistru. Unul i-a spus: „vezi să ai grijă la îndoituri". Celălalt: „legăturile cît mai strînse". Iar el, Vili, a strigat băieților:

— Întindeți fierul perfect. Arcul trebuie să fie elastic.

Și, fiindcă a venit vorba de „băieți" să vă spun: ei au multă încredere în Vili și învață multe de la el.

Nu de mult Vili a mai îndrăznit ceva: a făcut cunoștința unei fete. Cred că... (dar mai bine să tac — doar subiectul reportajului e calificarea!).

La prietena lui, într-o duminică, în vizită, a văzut niște dantele.

Ea s-a lăudat puțin:

— Sînt împletite de mine.

Iar el, ca s-o necăjească:

— Mare lucru, și eu le fac.

— Le faci din fier? — a rîs fata.

— Da... din... din fier.

S-a bîlbîit dîndu-și seama de acest adevăr. El și cu tovarășii săi lucrau dantele din fier! Hei, de ar avea de lucru ceva absolut nou, să facă o dantelă frumoasă!

Și prilejul s-a ivit curînd. L-a chemat inginerul.

— Avem o lucrare auxiliară și ne trebuie o armătură pentru planșeu. Ceva așa, ca o plasă. Ai să vezi tu. Rezistența trebuie să fie mare. Am calculat, fier de 8 milimetri.. Vezi și tu...

Cînd armătura a fost gata, toată echipa a admirat-o. Semăna cu o dantelă și nu semăna: avea ochiurile mai mari. Semăna cu un mozaic și nu semăna: avea punctele mai mici. Era ca o broderie fină pe un voal de mătase, dar puteai s-o atingi fără teamă că se va rupe. În interiorul armăturii, fierul desena scări, uși, etaje, coridoare, coloane. Tot ce vrei puteai vedea în ea. Vili și tovarășii din echipă se vedeau pe ei înșiși. Era opera lor.

Au venit apoi betoniștii, au luat-o și — așa trebuie să arate o prefabricată — au acoperit-o cu beton.

★

— Îți spun drept, tovarășe, cîteodată îmi pare așa rău că munca noastră nu se vede. Te uiți la construcție, o vezi zveltă, albă, îi admiri fața de beton. Armătura nu se vede!

Și tot singur adăugă:

— Totuși o simți. Cînd privești arcul de beton îți dai seama că dacă stă acolo suspendat, e fiindcă fibrele metalice îi dau putere.

V. CONSTANTINESCU

Cu dalta și ciocanul

Un campion al formalismului

Tovarășul Aurel Flucuș, secretarul comitetului raional Stalin din regiunea Stalin, sta pe scaun față în față cu utemistul Constantin Tomescu, tehnician la școala de planorism din comuna Sînpetru.

— Și, zici că ai venit să-ți preschimbi carnetul? — începu discuția secretarul.

— Da, vreau să-l preschimb — răspunde emoționat Tomescu. Fața tînărului se înseninase. Faptul că avea acum prilejul să discute cu secretarul comitetului raional îl bucura. Avea multe lucruri să-i spună. Din una, din alta, se apucă să-i arate motivul pentru care nu a venit din timp la preschimbare. Fusese plecat în interes de serviciu pe teren. În acest timp utemiștii din organizația de bază a școlii preschimbaseră carnetele. Acum, cînd s-a înapoiat de pe teren, prima lui grijă a fost să dea fuga la comitetul raional.

— Uite, tovarășe Tomescu, sîntem informați că nu prea activezi pe linie de organizație — reluă firul discuției secretarul. Am vrea să știm și părerea dumitale.

— De, știu eu ce să zic? Dacă sînteți informați. Dar...

— Lasă, lasă, știm noi, nu faci mai nimic pentru organizație. Și dumneata, la fel ca ceilalți, ai uitat că fiecare utemist trebuie să aibă o sarcină concretă.

— Păi să vedeți tovarășe secretar, eu am de mult sarcina de a face utemiștilor abonamente la ziar. Uitați...

— Lasă că știm noi — i-o tăie secretarul. Oi fi avînd o sarcină așa, în mod formal, dar nu ți-o îndeplinești. Sîntem informați că nu te achiți cu cinste de sarcinile încredințate de organizație.

— Dați-mi voie tovarășe secretar să vă explic — se rugă tînărul nostru.

— Las-o baltă tovarășe. Ce mai atîta discuție. Vrei desigur să-ți faci autocritica — se repede din nou secretarul. Te pricepi de minune la discuții, dar la muncă... de... este nițeluș mai greu... adăugă secretarul, în timp ce se chinuia să-și aprindă o țigară. Formalismul, tovarășe, ah formalismul ăsta de n-ar exista în munca noastră, multe lucruri s-ar schimba!

În acest timp utemistul Constantin Tomescu căuta în fel și chip să explice secretarului că lucrurile nu stau tocmai așa cum era el „informat". Într-adevăr, în școală aproape toți elevii aveau abonamente la „Scînteia tineretului". Faptele dovedeau că acela care primise sarcina să se ocupe de această problemă nu stătuse cu mîinile în sîn. Organizația de bază U.T.M. din școală, apreciind munca utemistului Constantin Tomescu, l-a evidențiat dîndu-i flori și cărți. E lesne de înțeles pentru fiecare nedumerirea tînărului nostru cînd s-a văzut luat la rost în felul acesta de secretarul comitetului raional.

— Să-ți dau un alt aspect — se hotărî secretarul să înfiripe din nou discuția. La voi nu se citește ziarul; veți fi avînd abonamente așa cum spui, dar dacă ziarul nu se citește, degeaba le aveți. Important este tovarășe ca ziarul nu numai să ajungă în mîna tineretului, dar să se și citească. Ori la voi după cîte sîntem informați...

După cîte se pare nici acum secretarul n-o brodise. El stă posac, nemișcat, vădit stingherit de argumentele tînărului Tomescu care răsturnau sursa lui de informații. De ce i-a fost teamă n-a scăpat. În școală, utemiștii citeau ziarul în fiecare zi fie în grup, fie individual. Și Constantin Tomescu i-a vorbit destul de clar despre treaba aceasta.

Secretarul tăcea chitic. Căută din ochi scrumiera. O găsi culcată într-un colț al biroului și-și stinse în ea țigara. Trebuia să mai discute ceva. Dar ce? Ce anume să mai spună? Întrebarea asta îl chinuia cumplit. Prin ușa dată de perete se auzeau vocile unor tineri veniți și ei probabil tot la preschimbare. Secretarul se uită prin carnet, cercetă tavanul și pereții văruiți proaspăt, dar nici o idee nu-i venea în minte. Ca să facă totuși ceva, luă carnetul roșu ce-l avea în față și începu să citească cu atenție. Pe prima și a doua pagină, stăpîn pe el, vorbi din nou:

— Tovarășe Tomescu, văd că în carnetul tău de utemist scrie că ești născut în 1928. Asta înseamnă că ai de acum 27 de ani. Te-ai gîndit la candidatura de partid?

Fața lui Tomescu se lumină de un zîmbet. De zile bune de altfel secretarul aduse vorba despre o problemă care-l preocupa în ultimul timp. Dorea să cunoască ce trebuie să facă pentru a se pregăti să devină candidat de partid. Nu discutase însă mai serios pînă acum cu nimeni.

— Să vedeți tovarășe secretar. De multe ori mi-am pus întrebarea ce trebuie să fac pentru a mă pregăti să intru și eu în rîndul candidaților de partid. Dar...

— Caută bine să te ocupi din timp de această problemă deosebit de serioasă — îi „sfătui" din nou secretarul. Nu uita un lucru foarte important: U.T.M.-ul este rezerva de cadre a partidului. Și tu faci parte din această rezervă. Astea sînt sfaturile noastre.

— Vă mulțumesc pentru sfaturile date însă...

— Ce mai atîta vorbă. Să-l porți cu cinste, încheie discuția secretarul, în timp ce-i înmîna utemistului Tomescu noul carnet.

GEORGETA VASILIU

Importante întîlniri internaționale ale cadrelor didactice

Recent s-au desfășurat la Istanbul (Turcia) lucrările congreselor anuale a două organizații internaționale de cadre didactice: Federația internațională a profesorilor din învățămîntul secundar oficial (FIPESO) și Federația internațională a asociațiilor de învățători (FIAI). Federația internațională sindicală a învățămîntului (FISE) — departament profesional al Federației sindicale mondiale (FSM) — a fost invitată să participe la lucrările ambelor congrese. FISE a delegat ca reprezentanți ai săi la congresele FIPESO și FIAI pe Radu Petre, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt din R.P.R. și pe Gheorghi Dicovski, din partea Sindicatului muncitorilor din învățămînt din R. P. Bulgaria.

Într-o convorbire cu un redactor al Agenției romîne de presă, tov. Radu Petre, reprezentantul FISE la lucrările congresului FIPESO, a declarat:

„Lucrările congresului FIPESO au avut o deosebită importanță atît prin faptul că s-au desfășurat în împrejurări internaționale deosebite, după conferința de la Geneva a celor patru puteri, cît și prin problema pusă în discuția congresului și anume „vacanțele școlare în diferite țări, țelul acestora și cum pot fi ele folosite în scopuri educative și sociale".

În cursul dezbaterilor s-au ivit puncte de vedere deosebite, reprezentate pe de o parte de delegația engleză, și pe de altă parte de delegațiile Franței, Olandei și ale altor țări. Rezoluția adoptată de congres a oglindit punctul de vedere al delegațiilor Franței, Olandei și al altor țări, care au exprimat poziții mai înaintate în privința organizării vacanțelor în scopuri educative. Problema necesității educării tineretului în spiritul prieteniei și colaborării între popoare a fost exprimată de congres într-unul din punctele rezoluției care arată că „Schimburile internaționale de delegații de profesori și elevi organizate în timpul vacanțelor școlare pot contribui la o înțelegere reciprocă, la cunoașterea vieții celorlalte popoare, la întărirea prieteniei între popoare". Rezoluția prevede de asemenea extinderea burselor de călătorie în străinătate, atît pentru elevi cît și pentru profesori.

Concluziile la care a ajuns congresul reprezintă un pas înainte în concepția despre educarea tineretului, denotînd totodată o orientare nouă a pedagogilor în diferite țări. Trebuie să arătăm de altfel, că FIPESO cuprinde organizații de profesori din țări ca Anglia, Belgia, S.U.A., Danemarca, Finlanda, Norvegia, Olanda etc. și că această organizație, împreună cu FIAI, care cuprinde învățători din aceleași țări, deși neafiliate la FISE, colaborează cu FISE încă din 1948 în cadrul unui Comitet de Înțelegere.

Lucrările congresului s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească. Cuvîntul de salut al delegației FISE a fost ascultat cu interes deosebit de către participanți. În cursul congresului, delegația noastră a avut o serie de convorbiri cu conducătorii ai lucrărilor E. Hombourger și Margaret Adams, precum și cu delegați din alte țări care și-au exprimat convingerea că activitatea comună a celor trei federații internaționale FISE, FIAI și FIPESO va da rezultate pozitive și în viitor.

La cîteva zile după închiderea congreselor FIPESO și FIAI, s-a desfășurat tot la Istanbul al IV-lea congres al WCOTP (Confederația mondială a organizațiilor profesiunii didactice), organizație care încă de la înființarea ei s-a situat pe poziții ostile FISE-ului. Este îmbucurător faptul că de data aceasta WCOTP a părăsit vechea poziție, adoptînd hotărîrea de a intra în relații cu celelalte federații internaționale și cu Comitetul de Înțelegere.

Hotărîrile adoptate la Congresele FIAI, FIPESO și WCOTP de la Istanbul ne îndreptățesc speranța că prin strîngerea legăturilor între cadrele didactice din toate țările, indiferent de opinie politică, prin înlesnirea schimburilor culturale și de experiență în toate problemele educației, se contribuie la întărirea păcii și prieteniei între toate popoarele lumii".

Vrednici la muncă — vrednici la predarea cotelor

Acum, pe cîmp nu mai găsești nici un lan de grîu sau de orz nesecerat. Peste depărtări, duduitul batozelor duce zvonul bucuriei harnicilor țărani muncitori. Aurul grîului revarsă în fiecare casă fericire și pretutindeni se simte un miros cald, proaspăt, de pîine nouă.

Pe drumuri trec convoaie de care în scîrțîit prelung, sub povara grea a sacilor. Vrednicii muncitori ai ogoarelor merg spre baza de recepție pentru a-și preda cotele. Cînd se întîlnesc aici, ei își împărtășesc cu drag învățămintele din munca și experiența lor.

Încă nu sînt vestite zorile de către cocoșii din sate cînd în casele multor țărani muncitori încep a se aprinde luminile. Se fac pregătiri de plecare.

Dumitru Popescu din Bălănești, regiunea Craiova, vrea să fie primul din sat la predarea cotelor. De cu seară a hotărît împreună cu Sebastian Filip, cu Ion Cinepă și cu alții ca la întîiul cîntat al cocoșilor să plece către baza de recepție din Tg. Jiu.

Dumitru s-a culcat de vreme, după ce-și încărcase în care grîul datorat drept cotă statului. Și cu mult înainte de cîntatul cocoșilor el bătu la poarta lui Sebastian Filip. Din pragul casei l-a întîmpinat un glas somnoros.

— Ce-i Dumitre, cîntară cocoșii?

— Nu, dar m-am gîndit să-i sculăm noi pe ei. Hai de-ți pune grîul în car.

Cu ei au plecat mulți țărani muncitori din sat.

Și în Dănești era aceeași zarvă. Oamenii se pregătiseră de cu seară pentru a pleca către baza de recepție. Au treierat o parte din grîu și rodul arată destul de bun. Au pus grîul în saci, au pregătit lozinci și steaguri. Cînd au plecat, satul a vuit de chiotele lor.

În primul car era Cornel Burciu, Grigore Bobină, Dumitru N. Popescu, Alexandru Brehui și alții.

Au plecat către bază și țăranii muncitori din comuna Iași-Gorj, în frunte cu Aurel Olaru, Ion D. Gănescu, Gheorghe Popescu, precum și cei din comuna Cornești unde Ion Buzușoi, Maria Țundrea, Ion Marinescu, Vasile Gugu și alții au plecat în convoiul de care ca să se achite cu cinste de îndatoririle către stat.

Cum ai ajuns la baza de recepție din Tg. Jiu privirea îți este atrasă de portalul împodobit sărbătorește.

Dumitru Popescu din Bălănești a sosit primul la bază. A oprit carul în fața laboratorului și dezlegînd gura unui sac îi strigă laborantului:

— Îți place grîul meu? Laborantul Aristotel Ciora cu ajutorul sondei a luat 1 kg. grîu din sac și folosind un cîntar special a determinat greutatea hectolitrică a acestuia.

— Tovarășe Popescu, ai grîu bun, în greutate hectolitrică de 79 kg.

Ca Dumitru Popescu din Bălănești care-i mulțumit de munca lui, sînt și alții. Și Grigore Ștefănoiu din Ceauru, Grigore Manoilă din Roșia-Jiu, Aron Drăcea din Fărcășești, Dumitru Burcea din Stănești, Petre Tomulescu din Tg. Jiu, Nicolae Renghea din Vărsături și mulți alții.

Corespondent
I. SBIRCIOG

Scrisori către redacție

Fruntași care nu sînt stimulați

Muncitorii de la centrul de smîntînire și colectare a laptelui din comuna Crasna, raionul Zalău, se străduiesc din zi în zi mai mult pentru a îndeplini și depăși planul.

Din păcate însă, numai atît nu-i deajuns. Ce folos că tovarășii de la acest centru muncesc cu însuflețire, dacă ei nu sînt sprijiniți de forurile superioare.

Un exemplu viu îl constituie situația contractărilor de lapte. Planul de contractări la lapte a fost depășit cu 280 la sută. Pentru ca lucrurile să meargă bine, ar fi fost necesar ca și cantitatea de tărîță repartizată centrului să crească în aceeași proporție. Din păcate însă nu s-a întîmplat așa. Față de necesitatea urgentă a cel puțin un vagon și jumătate de tărîță, centrul din Crasna nu a primit decît 6000 kg. — cantitate cu totul insuficientă.

O altă dovadă a lipsei de grijă față de tovarășii care au făcut ca acest centru să fie fruntaș în producție este și starea de netolerat a localului în care funcționează centrul. Zidurile se dărîmă. Pe acoperișul plin de mușchi se văd nenumărate găuri.

De altfel centrul este utilat și muncitorii s-au străduit să-l amenajeze cît mai bine, astfel că repararea acestei clădiri ar face fără îndoială din el un centru model.

Tovarășul Izsak, directorul fabricii de unt din Șimleul Silvaniei de care aparține centrul din Crasna, nu dă atenția cuvenită insistentelor cereri ale muncitorilor de aci de a lua măsuri pentru repararea localului.

Este timpul ca tovarășul Izsak să-și plece urechea și spre această problemă. De asemenea să se îngrijească pentru ca tărîțele să fie trimise în cantitatea necesară centrului din Crasna. Și aceasta cît mai de grabă!

Corespondent
DUMITRU BRINDUȘAN

Teatrele muzicale pregătesc noua stagiune

Teatrele muzicale din Capitală și provincie desfășoară pregătiri pentru montarea primelor spectacole din noua stagiune.

Pe lîngă o serie de reluări din stagiunile trecute ca „Aida", „Rusalka", „Fidelio", „Traviata", „Dama de pică" și altele, Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. va prezenta noi lucrări ale compozitorilor romîni, printre care „Ion Vodă cel Cumplit" de Gh. Dumitrescu și „Suflete de viteji" de Hilda Jerea, precum și premiera unor opere din repertoriul clasic-universal ca „Maeștrii cîntăreți" de Wagner etc. In cadrul stagiunii vor mai fi prezentate pentru prima oară pe scena acestui teatru baletul „Fîntîna din Baccisarai" de Asafiev, operele „Lakme" de Delibes, „Tosca" de Puccini, „Carmen" de Bizet, „Boris Godunov" de Mussorgski.

Repertoriul Operei Romîne de Stat din Cluj cuprinde în prima parte a noii stagiuni în premieră baletul „Esmeralda" de Puni și opera „Tannhäuser" de Wagner. In cursul anului viitor, vor mai avea loc spectacole într-o nouă montare și distribuție cu operele „Rigoletto" de Verdi și „Bărbierul din Sevilla" de Rossini și premiera operei originale „Pană Lesnea" de Paul Constantinescu.

Tot la Cluj, colectivul Operei Maghiare de Stat va prezenta în stagiunea 1955-1956 premierele operelor „Traviata" de Verdi, „Chemarea munților" de D'Albert, „Bal mascat" de Verdi, „Bank Ban" de Erkel, într-o nouă montare și baletul „Flăcările Parisului" de Asafiev.

Opera de Stat din Timișoara a înscris în repertoriul său premierele „Răpirea din Serai" de Mozart, „Giani Schichi" de Puccini, „Faust" de Gounod, spectacole cu baletul „Coppelia" de Delibes și opera „Rigoletto" de Verdi într-o nouă montare, precum și premiera operetei romînești „Lăsați-mă să cînt" de Gherase Dendrino.

„Liliacul" de Johann Strauss, „Pe aripile dragostei", o nouă operetă a compozitorului Elly Roman, „Vînzătorul de păsări" de Zeller și „Văduva veselă" de Lehar sînt premierele pe care Teatrul de Stat de Operetă din București le va prezenta în noua stagiune, alături de reluări ca „Ana Lugojana", „Vînt de libertate", „Casa cu trei fete" și altele.

Un bogat program de premiere cuprinde și repertoriul Teatrului de estradă și operetă din Orașul Stalin. „Cea mai scumpă" de Soloviov Sedoi, „Echipa noastră" de G. Klein, „Liliacul" de Johann Strauss, „Crai nou" de C. Porumbescu, sînt cîteva dintre acestea.

Orașul tinereții

Ghennadi Hlebnikov
redactor-șef adjunct al ziarului „Stalinskii Komsomolsk"

Amurul este înconjurat din toate părțile de taiga fără margini. Rareori puteau fi văzuți în trecut oameni prin taigă. Numai vînătorul îndrăzneț ajungea prin aceste locuri în căutarea de animale cu blană prețioasă.

Și iată că în primăvara anului 1932, pe cursul mijlociu al Amurului, a acostat la mal vasul „Columb". Pe malul acoperit încă cu gheață a debarcat un grup de comsomoliști. Printre pionierii viitoarei construcții gigantice mă aflam și eu. Sosisem aici să construim un nou oraș.

A început o luptă îndîrjită cu taiga, cu mlaștinile, cu terenul pietros. Învingînd greutățile, noi am tăiat pinii seculari, am desrădăcinat buturugile, am secat mlaștinile și pe locurile lor am construit primele case de lemn... În doi ani, eroicul tineret a înălțat un orășel care a primit denumirea de Komsomolsk-pe-Amur.

Au trecut de atunci 23 de ani. În locul taigăi seculare s-a ridicat un oraș cu clădiri cu mai multe etaje, cu străzi și piețe asfaltate, cu parcuri și stadioane, cu întreprinderi industriale.

În tînărul oraș din Orientul Indepărtat construcția nu se întrerupe nici măcar pentru o zi. Schelele noilor construcții se văd pe fiecare stradă. Acolo, unde nu de mult se întindeau locuri mlăștinoase și presărate cu cioturi de copaci, astăzi se înalță clădiri frumoase. Zeci de cartiere ale orașului cuprind clădiri construite în anii de după război. Sînt minunate bulevardele construite pe locuri mai înainte pustii. Pe aceste bulevarde se înalță blocuri mari cu cîte 80-100 apartamente. Numai anul trecut, pe perspectiva Stalin au fost date în folosință cinci clădiri cu mai multe etaje, pentru locuințe. Pe perspectiva V. I. Lenin s-a deschis anul trecut o nouă școală cu 900 locuri, a fost construit un cămin pentru elevii de la școala tehnică de construcții și o serie de locuințe pentru metalurgiști.

Despre amploarea lucrărilor de construcție în orașul Komsomolsk ne vorbesc următoarele date. Numai în ultimii patru ani au fost dați în folosință 123.000 metri pătrați spațiu locativ, cîteva școli, mai multe creșe și grădinițe pentru copii, policlinici și spitale, stadionul „Constructorul" și alte construcții! Fiecare raion al orașului are stadioane, cluburi, cinematografe, parcuri. Clădirile se construiesc trainice, confortabile și frumoase. În locuințe există încălzire centrală, canalizare, conducte de apă. Palatul Culturii, cluburile și cinematografele din Komsomolsk nu sînt mai prejos ca cele din capitală.

Anul acesta vor fi dați în folosință 40.000 metri pătrați suprafață de locuit, două mari școli (în oraș sînt în prezent peste 50 școli), patru grădinițe pentru copii, o casă a copilului, trei spitale, o maternitate. Se construiește o nouă fabrică de pîine precum și alte întreprinderi.

Constructorii orașului Komsomolsk au învățat să lucreze bine și în timpul verii și în zilele geroase ale iernilor din Extremul Orient. Printre constructorii orașului tinereții sînt mulți maiștri renumiți, inovatori curajoși. Faima despre eroismul în muncă al brigăzii zidarilor conduse de comunistul Nikolai Șceglov a ajuns dincolo de ținutul Habarovsk. Din inițiativa lui, acum opt ani a luat ființă în Extremul Orient prima brigadă complexă. Ea a construit peste 50 clădiri cu mai multe etaje. Brigada lui Șceglov a devenit un fel de institut care pregătește specialiști cu o înaltă calificare. Mulți tineri care au lucrat în această brigadă sînt în prezent ei înșiși brigadieri cu experiență. Nu în zadar orașul Komsomolsk e numit orașul tinereții. Pe șantiere, în întreprinderi predomină tineretul. Tinerii învățători pregătesc și învață pe cei 24.000 școlari ai orașului, tinerii medici se îngrijesc de sănătatea locuitorilor din Komsomolsk. Sute de tineri și tinere învață în școlile F.Z.O., în școlile profesionale, tehnice și pedagogice, în institutul pedagogic, în școala medie tehnică de construcții, în școala de marină. Ei păstrează cu sfințenie și îmbogățesc continuu tradițiile glorioase ale primilor constructori ai orașului.

Anul trecut, în Komsomolsk a început construirea unei puternice uzine pentru produse din beton armat. Organizația de Komsomol din oraș a luat sub patronajul său această nouă construcție. Întregul colectiv al constructorilor uzinei este format de tineri și comsomoliști. Tineretul a pornit cu avînt la muncă și s-a angajat să dea în folosință prima parte a uzinei cu o lună înainte de termen.

Acum 15 ani, fiecare kilogram de metal era adus în Komsomolsk din Donbass, din Siberia apuseană, din Ural. Comenzile creșteau cu fiecare zi. Tinerii constructori au pus fundamentul primei uzine metalurgice din Extremul Orient „Amurstal". Și iată că de 13 ani fumegă furnalele înalte ale uzinei „Amurstal", clocotește oțelul în cuptoare, se învîrtesc neîncetat valțurile laminoarelor. Și în fiecare zi ies pe porțile uzinei garnituri încărcate cu foi de oțel de prima calitate produse în uzina de pe Amur.

Metalurgiștii din Komsomolsk sînt maiștri pricepuți. Majoritatea sînt tineri, veniți în uzină fără nici o experiență. Mare a fost dorința lor de a-și însuși această profesie de cinste de metalurgist. Tineretul și-a atins țelul. Să luăm, de pildă, pe oțelarul Alexei Voitovici. În cel de al 5-lea an de muncă, cînd a împlinit 22 de ani, el a fost numit responsabilul brigăzii de oțelari. El a fost primul în uzină care a dat șarje rapide de oțel și a obținut metal de calitate superioară. Oamenii muncii din Komsomolsk au acordat o înaltă prețuire muncii și activității obștești depuse de Alexei Voitovici, alegîndu-l deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. După exemplul acestui cunoscut oțelar lucrează mulți metalurgiști din Komsomolsk.

După vechile tradiții, locuitorii orașului Komsomolsk sărbătoresc în fiecare an ziua cînd s-a pus prima piatră la temelia orașului. În această zi locuitorii se întîlnesc cu veteranii construirii orașului. Primii constructori — foști săpători și tîmplari, lucrează în prezent ca ingineri, tehnicieni, maiștri, ocupă posturi de răspundere în munca de partid. Fostul tîmplar-șef, Vasili Iakuba, conduce în prezent un mare șantier și continuă să ridice case. Acestea sînt însă acum din piatră, clădiri cu mai multe etaje. Săpătorul Alexandr Gracev este astăzi scriitor al Orientului Indepărtat, autor al romanului de aventuri „Taina lacului roșu". Ca director al uzinei de beton lucrează fostul săpător Gheorghi Haritonenko...

Cu fiecare an tot mai strălucitor ard luminile deasupra orașului Komsomolsk. Orașul crește și mereu se construiește ceva nou. El se înalță deasupra taigăi de nestrăbătut, ca un monument închinat muncii glorioase a tinerilor constructori ai comunismului.

Brigada artistică de agitație a comunei

Șapte tineri — P. Avrămescu, N. Stoica, Gh. Tecău, I. Mitulescu, Ana Pavel, C. Ionescu și S. Gulie — formează brigada artistică de agitație din comuna Domnești, raionul Curtea de Argeș.

În cele cîteva programe prezentate, brigada artistică de agitație a evidențiat pe muncitorii fruntași de la U.I.L. — Domnești și pe țăranii muncitori din sat, fruntași în campaniile agricole, biciuind în același timp cu arma satirei pe leneși și delăsători.

De la început brigada a avut frumoase rezultate în muncă. Lipsurile sezisate de ea au fost remediate. Iată cîteva, exemple.

În sat nu mai erau decît vreo 2-3 becuri care luminau, celelalte se arseseră. Nimeni nu se ocupa de problema iluminatului public în Domnești. Stația de amplificare era defectă de mai bine de un an de zile, iar cele două școli elementare nu aveau lumină electrică. Băile comunale nu mai funcționau. Brigada însă n-a trecut nimic cu vederea. În programele prezentate au fost satirizați tovarășii de la sfatul popular comunal, vinovați de existența lipsurilor semnalate.

În urma criticii aduse, s-au luat măsuri de către cei în drept pentru schimbarea acestei stări de lucruri. Astfel au fost înlocuite becurile arse, s-a instalat lumină electrică în cele două școli, s-a reparat stația de amplificare, s-a refăcut acoperișul clădirii în care se află sfatul popular, iar șoseaua Domnești-Curtea de Argeș, care era desfundată, a fost reparată. Fără îndoială că acestea sînt realizări importante. Ele se datoresc și faptului că brigada artistică de agitație are strînse legături cu locuitorii, care au devenit corespondenții săi scriindu-i despre ceea ce se petrece în sat. Dintre membrii brigăzii cei mai buni artiști s-au dovedit a fi Gh. Tecău, Ana Pavel și Nicolae Stoica.

Pentru activitatea sa, brigada este foarte apreciată și sprijinită în munca sa de țăranii muncitori din sat și de muncitorii de la U.I.L.

Corespondent
NICOLAE MITU

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Căminul cultural va fi deschis permanent, nu numai la „zile mari"

Sînt rare ocaziile cînd poți găsi deschis căminul cultural din comuna Marcea, raionul Băbeni. Atunci — ne scrie un corespondent al ziarului — pe drept cuvînt te poți socoti un om norocos. De acțiuni culturale nici vorbă nu poate fi. Ele se organizează rar și numai la zile mari.

Zilele „mari" sînt acelea cînd directoarea căminului — Pop Vasilica — nu are nici o supărare sau nu este reținută de alte preocupări „mai importante" decît activitatea culturală a comunei.

Să nu credeți — scrie în continuare corespondentul care ne-a trimis acest semnal — că dacă activitatea culturală nu există, căminul este lăsat la discreția oricui.

Nu. Are grijă tovarășa directoare să asigure „securitatea" căminului.

„Publicul" are acces numai atunci cînd, după cum am arătat mai sus, sînt organizate acțiuni deosebite. Și cum acestea sînt cam rare (ca să nu spunem deloc) cetățenii din comună au început să cam uite de cămin.

Și dacă uneori totuși cineva se abate pe la cămin nu prea are ce vedea. Hore țărănești se fac doar cînd și cînd, conferințe agrozootehnice nu le-a fost dat să asculte țăranilor din Marcea decît odată sau de două ori. Să citească cărți? Cui să le ceară? — scria în încheiere corespondentul. Cărțile stau aruncate la voia întîmplării, iar filele multora dintre ele au rămas neatinse pînă acum. Tovarășa directoare se îngrijește de „conservarea" acestora ținîndu-le sub cheie

★

Redacția a trimis spre cercetare acest semnal critic forurilor de resort care de curînd ne-au comunicat următoarele:

„Cele semnalate de corespondentul dumneavoastră s-au dovedit a fi adevărate. Căminul cultural din comuna Marcea nu a avut nici un fel de activitate.

Deoarece a dovedit pasivitate și nepăsare în muncă, tovarășa Vasilica Pop a fost scoasă din munca de directoare. S-au luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea activității căminului cultural, măsuri care au și început să-și arate roadele".

Lipsuri remediate

În munca organizației de bază U.T.M. din satul Bratcovu raionul Roșiori de Vede — ne scria mai de mult un corespondent voluntar al ziarului nostru — se manifestau o serie de lipsuri. Secretarul organizației, tovarășul Jianu Marin, nu dădea nici o atenție muncii de organizație. Cotizațiile nu erau strînse de mult timp iar ședințele și adunările generale nu se țineau cu lunile.

În răspunsul trimis ziarului, Comitetul regional U.T.M. București arată că cele semnalate de corespondent sînt reale și că s-au luat următoarele măsuri:

Tov. Jianu Marin a fost scos din această muncă. În comitetul organizației de bază au fost aleși tovarăși corespunzători iar secretar al organizației de bază a fost ales tovarășul Nedelea Marin, care împreună cu comitetul organizației de bază desfășoară o muncă susținută.

S-a reușit să se strîngă cotizațiile la zi, să se formeze o brigadă artistică de agitație, iar adunările generale să se țină cu regularitate.

Biroul comitetului raional U.T.M.-Roșiori de Vede a luat măsuri ca un instructor al comitetului raional să se ocupe cu mai multă atenție de îndrumarea noului comitet U.T.M.

La Școala profesională de energie electrică din Cîmpina s-au deschis cursurile

De curînd s-au deschis și cursurile Școlii profesionale de energie electrică din Cîmpina.

Pe lîngă elevii din anul trecut, care au absolvit cu succes cursurile, un număr de 180 elevi și eleve au pășit acum pentru prima oară pragul acestei școli pe care doresc s-o urmeze cu toată dragostea pentru a se specializa în ramura electricității.

Cu prilejul festivității de deschidere au luat cuvîntul profesori care au vorbit despre importanța ce o prezintă electricitatea în industria noastră.

Elevii vor căpăta aici cunoștințe temeinice în ce privește electrificarea țării și a industriei; ei vor deveni tehnicieni bine pregătiți, cu bogate cunoștințe. Pe lîngă aceasta ei vor căpăta întreținere, hrană, îmbrăcăminte etc.

Corespondent
D. MUSCALESCU

Din activitatea cercurilor A. V. S. A. P.

TINERI CONDUCĂTORI AUTO

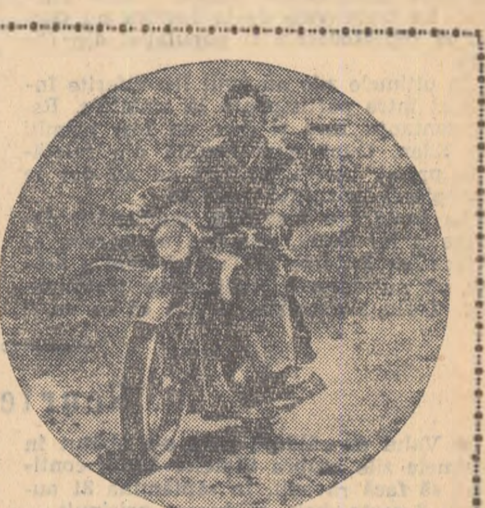
Să fii conducător auto, să stăpînești o mașină, nu-i o treabă atît de ușoară. Pentru a învăța această meserie trebuie să cunoști la perfecție inima mașinii — motorul, să poți îndepărta oricînd o eventuală pană, care se poate întîmpla tocmai cînd o dorești mai puțin.

E frumoasă meseria de șofer, dar e și grea. Pe lîngă meseria propriu-zisă, mai trebuie să cunoști o seamă de legi și semne de circulație, pe care la început crezi că nu le poți învăța niciodată.

Conducerea mașinilor e învățată astăzi de nenumărați oameni ai muncii din țara noastră. Pe lîngă fabrici și uzine, instituții și școli sînt numeroase cercuri de auto-moto A.V.S.A.P., unde cei îndrăgostiți de meseria de conducător auto învață să stăpînească mașinile, să le conducă cu măiestrie.

Primele lecții sînt cît se poate de plăcute. Elevii învață sistemele și organele motorului precum și modul de funcționare al acestuia. Iată-i pe tinerii din cercul A.V.S.A.P. de la complexul „Grivița Roșie" din București, (fotografia nr. 1). Cînd lecțiile teoretice s-au terminat, începe cea de a doua perioadă care e tot atît de plăcută ca și prima, conducerea propriu zisă. Sub atenta îndrumare a instructorului, elevii învață cum se pornește motorul și în special schimbarea vitezelor (fotografia nr. 2).

Cursurile cercului de auto-moto A.V.S.A.P. s-au terminat. Elevii — destul de numeroși — și-au trecut cu succes examenul de control și au primit mult doritul carnet de conducător auto. Iată în medalion unul din absolvenți, care își continuă pregătirea, nu numai pe șosele asfaltate, dar și pe terenuri accidentate.

1

2

Semnarea unui acord între R.P.D. Coreeană și Uniunea Sovietică

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 august 1955 a avut loc semnarea acordului de transmitere către Republica Populară Democrată Coreeană a cotei sovietice de participație la societatea mixtă sovieto-coreeană de transporturi aeriene „Sokao", înființată în anul 1949 pe bază de paritate.

La rezolvarea acestei probleme părțile au pornit de la considerentul că în Republica Populară Democrată Coreeană sînt create condițiile pentru dezvoltarea aviației civile naționale și că organizațiile coreene au acumulat experiența necesară în exploatarea liniilor aeriene.

Cota parte sovietică de participație transmisă R.P.D. Coreene va fi plătită de partea coreeană prin livrări de mărfuri Uniunii Sovietice timp de mai mulți ani.

Din partea sovietică acordul a fost semnat de P. I. Sakun, reprezentantul comercial al U.R.S.S. în R.P.D. Coreeană, iar din partea coreeană de Din Ban Su, ministrul Comerțului Exterior al R.P.D. Coreene.

Odată cu semnarea acordului menționat își încetează activitatea ultima societate mixtă sovieto-coreeană din R.P.D. Coreeană.

Transmiterea către Republica Populară Democrată Coreeană a cotei sovietice de participație la societățile mixte este o expresie a prieteniei tradiționale dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Democrată Coreeană și va servi la întărirea continuă a colaborării dintre cele două țări.

Agravarea continuă a situației economice a Angliei

LONDRA 7 (Agerpres). — Comentatorii agențiilor de presă și ai ziarelor occidentale subliniază că în cursul reuniunii de la 5 septembrie a cabinetului britanic s-au discutat în primul rînd probleme decurgînd din agravarea continuă a situației economice a Marii Britanii.

Corespondentul din Londra al agenției France Presse relatează în legătură cu aceasta că în cursul acestei reuniuni — care este cea de a treia convocată în plină vacanță parlamentară și ministerială pentru discutarea problemelor economice, ministrul de finanțe, Butler, a prezentat un nou raport asupra evoluției situației economice. Potrivit relatărilor corespondentului, raportul ministrului britanic de finanțe a cuprins următoarele puncte: „1 — examinarea scăderii cu 87 de milioane de dolari a rezervelor de aur și dolari a zonei lirei sterline în cursul lunii august și a deficitului crescînd al Marii Britanii în sînul Uniunii Europene de plăți; 2 — evoluția în august a deficitului comercial britanic, a cărui cifră nu va fi anunțată în mod oficial decît la începutul săptămînii viitoare — și 3 — efectul măsurilor anti-inflaționiste adoptate pînă acum de guvern și în special al restricțiilor impuse asupra acordării creditelor bancare".

În legătură cu aceasta, corespondentul economic al agenției France Presse relatează că deși pînă în momentul de față autoritățile nu au dat publicității nici un fel de date concrete, în City (cartierul financiar al Londrei) domnește neliniște mai ales în legătură cu eventualitatea unei noi urcări a taxei de scont ca măsură anti-inflaționistă adoptată de guvern. Lucrul acesta — relatează corespondentul — influențează de pe acum asupra cursului acțiunilor la bursa din Londra, unde se remarcă o scădere constantă.

Congresul anual al sindicatelor britanice

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 septembrie, la cel de al 87-lea Congres anual al sindicatelor britanice au continuat discuțiile pe marginea raportului Consiliului general al Congresului sindicatelor britanice.

În afară de problema grevelor, a fost discutată problema școlilor. Numeroși vorbitori au subliniat situația grea a școlilor engleze și au insistat asupra adoptării de măsuri energice pentru îmbunătățirea ei. Delegații au adoptat în unanimitate o rezoluție cerînd guvernului să introducă nu mai tîrziu de 1 aprilie 1960 învățămîntul obligatoriu pentru copiii sub 16 ani.

A fost de asemenea adoptată în unanimitate o rezoluție cerînd limitarea duratei zilei de lucru pentru minori.

Sindicatul muzicienilor a atras atenția Congresului asupra situației grele a teatrului, orchestrelor și artiștilor din Anglia. Congresul a adoptat o rezoluție care cere guvernului sporirea alocațiilor pentru nevoile culturale.

La ședința din seara aceleiași zile delegații au dezbătut și adoptat o rezoluție de protest împotriva planului guvernamental de a ridica limita de vîrstă care dă dreptul la obținerea pensiei.

Au fost adoptate de asemenea rezoluții cerînd îmbunătățirea condițiilor de muncă în diferite ramuri ale industriei, precum și îmbunătățirea sistemului ocrotirii sănătății.

Congresul internațional al istoricilor

ROMA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 septembrie, în cadrul celui de al 10-lea Congres internațional al istoricilor au început lucrările pe secții. Dezbateri animate au avut loc la secția de istorie contemporană, unde Palmer (S.U.A.) și Godechot (Franța) au prezentat referate pe tema „Problema țărilor din zona Atlanticului în secolele 18-20". Ei au emis teza potrivit căreia în această perioadă în țările de pe litoralul Oceanului Atlantic și-ar fi făcut apariția o civilizație deosebită care s-ar fi extins de asemenea asupra țărilor vecine.

Această teză a stîrnit obiecțiuni și critici serioase din partea mai multor participanți la congres, care au subliniat că această concepție este lipsită de o bază științifică.

La ședința secției de istorie a Evului Mediu a luat cuvîntul Skazkin, profesor la Universitatea din Moscova. El a făcut o comunicare pe tema „punctul de vedere al istoriografiei sovietice asupra absolutismului". Referatul a fost ascultat cu mare interes.

Expoziția de literatură istorică sovietică, organizată de delegația U.R.S.S., a stîrnit un mare interes în rîndurile participanților la congres.

Tratativele anglo-greco-turce

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează presa engleză, tratativele anglo-greco-turce în problemele politice și militare ale regiunii de est a Mării Mediterane, care au început la Londra la 29 august, au intrat în impas. Încă la sfîrșitul săptămînii trecute nu s-au mai ținut ședințe plenare după ce miniștrii Afacerilor Externe ai celor trei țări și-au enunțat pozițiile. În linii generale, aceste poziții se rezumă la aceea că Anglia tinde să-și mențină suveranitatea asupra Ciprului, considerînd această insulă ca principala ei bază militară în această regiune. Grecia sprijină cererile populației Ciprului cu privire la acordarea dreptului la autodeterminare, declarînd totuși că dacă Ciprul va fi alăturat Greciei, ea îi va acorda Angliei dreptul de a-și menține bazele militare din insulă. Turcia se pronunță pentru menținerea situației actuale și declară că, dacă Grecia va pretinde Ciprul, guvernul turc va cere „înapoierea" acestei insule Turciei. La tratativele de la Londra nu participă reprezentanți ai populației din Cipru.

În ultimele zile au avut loc diferite întîlniri între participanții la tratative. Reprezentanții turc și grec au fost primiți de Eden. După cum rezultă din relatările presei, aceste întîlniri nu au dus la apropierea pozițiilor părților.

La Londra a fost dată publicității declarația lui Zorlu, ministru ad-interim al Afacerilor Externe al Turciei, care a arătat că nu dorește continuarea tratativelor. Zorlu a avertizat Grecia că ea va fi pusă să aleagă „între prietenia cu Turcia și continuarea pretențiilor perseverente asupra Ciprului".

În cadrul unei ședințe a cabinetului englez, a fost examinată propunerea de a se acorda Ciprului autodeterminarea pe baza proiectului englez al unei noi constituții a Ciprului care, potrivit relatărilor presei, nu schimbă situația Ciprului ca colonie engleză.

★

LONDRA 7 (Agerpres). — După cum transmite agenția Reuter, la ședința din dimineața zilei de 6 septembrie a miniștrilor Afacerilor Externe ai Angliei, Turciei și Greciei, ministrul Angliei, McMillan, a declarat că Marea Britanie este gata să acorde Ciprului o constituție care să dea populației acestei colonii dreptul la auto-guvernare sub protectoratul Angliei.

După cum se știe, Anglia a propus pînă acum de două ori populației Ciprului această constituție. Grecii au respins însă aceste propuneri și au insistat ca Ciprul să se alipească Greciei.

Ministrul Greciei, Stefanopulos, și ministrul Turciei, Zorlu, au declarat că vor să studieze noile propuneri engleze.

După cum transmite agenția Reuter, „în cercurile diplomatice din Londra se crede că cei doi miniștri vor respinge propunerile engleze".

După ședința din 6 septembrie, în cercurile grecești s-a declarat că propunerile engleze „nu vor duce la un acord".

Scurte știri

● Valul de căldură care s-a abătut în ultimele zile asupra Statelor Unite continuă să facă ravagii. În săptămîna 31 august—6 septembrie, căldura a pricinuit — direct sau indirect — moartea a 342 de persoane.

● La 6 septembrie a avut loc ședința ordinară a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Ședința a fost prezidată de reprezentantul Franței, Jules Moch.

● La 6 septembrie, Consiliul statelor a aprobat cu o majoritate considerabilă de voturi politica externă a guvernului Nehru.

● Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernul regal al Danemarcei au hotărît de comun acord ca în scopul întăririi și dezvoltării continue a relațiilor dintre cele două țări, să transforme legația U.R.S.S. la Copenhaga și legația Danemarcei la Moscova, în ambasade și să procedeze la schimbul de ambasadori.

● La Moscova a sosit un grup de turiști din Republica Populară Polonă alcătuit din 71 de persoane. Grupul este alcătuit din agricultori și silvicultori, agronomi, zootehnicieni, savanți.

● La 7 septembrie, A. Sarîev, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a primit la Kremlin pe D. I. Van Balluseck, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Olandei în U.R.S.S., care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

● Răspunzînd invitației Ministerului Culturii al U.R.S.S., în seara zilei de 7 septembrie au sosit la Moscova din Republica Federală Germană membrii orchestrei de muzică de cameră de sub conducerea lui Wilhelm Stross. Orchestra este alcătuită din 19 persoane.

● După cum relatează Agenția Tanlug la 6 septembrie au început la Belgrad tratative între Iugoslavia și Ungaria asupra problemelor financiare nerezolvate.

Vizita delegației agricole sovietice în Canada

OTTAWA 7 (Agerpres). — Corespondentul special al Agenției TASS transmite: Ziua de 6 septembrie delegația agricolă sovietică și-a petrecut-o în întregime la ferma centrală experimentală din orașul Ottawa. Directorul fermei, Goulden, a informat pe membrii delegației despre sistemul de organizare a gospodăriilor experimentale din Canada. El a spus că în Canada funcționează 33 de ferme experimentale, 22 de filiale ale acestor ferme și 2 pepiniere. Ele desfășoară lucrări experimentale în domeniul agriculturii și sînt întreținute din bugetul federal. Ele își verifică experiențele la 240 de ferme particulare. În afară de aceasta, există ferme experimentale care aparțin guvernelor de provincii, precum și ferme pe lîngă universități și colegii de agricultură.

Directorul fermei, Goulden, a vorbit membrilor delegației despre felul în care sînt organizate lucrările de cercetări științifice la fermă.

Membrii delegației, însoțiți de conducătorii științifici ai fermei experimentale, au vizitat parcelele experimentale ale fermei, fermele de vite și pășunile.

Tîrgul internațional de la Leipzig

BERLIN 7 (Agerpres). — TASS transmite: Tîrgul internațional de toamnă de la Leipzig care a stîrnit un mare interes în numeroase țări, printre care și în cercurile de afaceri ale lumii capitaliste, se desfășoară cu mare succes. Un număr de 25 de țări capitaliste își expun mărfurile de larg consum la acest tîrg. În primele două zile, Tîrgul a fost vizitat de aproximativ 8.000 de reprezentanți ai cercurilor de afaceri din Germania occidentală și Berlinul occidental, precum și de peste 3.200 oaspeți din 52 de țări ale lumii, veniți la invitația Camerei de comerț exterior a R. D. Germane.

În total, în curs de două zile Tîrgul a fost vizitat de peste 96.000 de persoane.

Deschiderea Tîrgului a prilejuit încheierea unui mare număr de tranzacții comerciale între diferite țări din Răsărit și Apus.

Tîrgul internațional de toamnă de la Leipzig demonstrează posibilitățile crescînde ale Republicii Democrate Germane în domeniul comerțului. Acest lucru a fost subliniat de Kurt Gregor, secretar de stat al Ministerului Comerțului exterior și intergerman al R. D. Germane, în cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la 6 septembrie la Leipzig.

Embargoul american asupra comerțului Japoniei cu China

TOKIO 7 (Agerpres). — TASS transmite: Embargoul american asupra comerțului Japoniei cu China ia forme tot mai absurde. După cum anunță agenția Kiodo Țusin, Ministerul Comerțului Exterior și Industriei al Japoniei a dat publicității un comunicat în care avertizează că nu va elibera licențe pentru exportul mărfurilor fabricate din materiile prime importate de către industriașii japonezi din China sau Coreea de nord. Acest avertisment are drept scop, arată agenția, să preîntîmpine nerespectarea clauzelor potrivit căreia Japonia nu are dreptul să vîndă Statelor Unite mărfuri fabricate din materii prime chineze.

Agenția anunță de asemenea că recent Japonia a trebuit să-și ceară scuze oficial Statelor Unite pentru că unele mărfuri livrate de Japonia au fost fabricate din păr de porc importat din China. Eliberarea licențelor de export pentru aceste articole a fost sistată.

ZIUA PRESEI CEHOSLOVACE

Poporul cehoslovac sărbătorește astăzi, ca și în fiecare an, Ziua presei cehoslovace, cinstind astfel memoria marelui ziarist și luptător comunist Iulius Fucik.

Viața și activitatea lui Iulius Fucik constituie atît pentru ziariștii cehoslovaci, cît și pentru cei din celelalte țări eliberate de exploatare un luminos exemplu de slujire devotată a cauzei poporului. Articolele și manifestele scrise de Iulius Fucik, în condițiile ocupației Cehoslovaciei de către hitleriști, publicate în ziarul „Rude Pravo", organul central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, și în revista" „Tvorba" — săptămînal politic-cultural, însuflețeau masele muncitoare la luptă împotriva cotropitorilor, le dădeau nădejdea în zile mai luminoase.

Presa cehoslovacă a militat, în anii care au trecut de la eliberare, pentru prietenie și alianță sinceră cu Uniunea Sovietică. Călăuzindu-se în permanență după exemplul înaintatei prese sovietice, presa cehoslovacă de tip nou, în frunte cu „Rude Pravo" a devenit o armă deosebit de eficace a partidului, mobilizînd poporul muncitor la lupta pentru victoria socialismului.

De-a lungul existenței sale, presa de tip nou din Cehoslovacia a adus o contribuție activă la lupta popoarelor pentru pace. În memoria ziariștilor cehoslovaci sînt mereu vii cuvintele lui Iulius Fucik: „Noi, comuniștii, iubim pacea, de aceea luptăm. Luptăm împotriva tuturor cauzelor războiului, luptăm pentru o asemenea orînduire a lumii, în care cîțiva indivizi să nu mai poată trimite sute de milioane de oameni la moarte, în grozăviile întunericului, războiului și distrugerii valorilor necesare vieții".

Alături de celelalte ziare, ziarul „Mlada Fronta" — organ al Uniunii Tineretului Cehoslovac, desfășoară o susținută activitate educativă în rîndurile maselor de tineri, mobilizîndu-i la construirea noii orînduiri.

De Ziua presei cehoslovace, poporul romîn urează ziariștilor din Cehoslovacia noi succese în lupta poporului cehoslovac pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Tineretul vest-german se pronunță pentru „o politică cu adevărat germană"

BERLIN 7 (Agerpres). — Organizația de tineret „Die Falken" a dat publicității o scrisoare deschisă adresată cancelarului Adenauer în care subliniază că în cadrul apropiatelor tratative de la Moscova, delegația vest-germană trebuie să adopte o atitudine corespunzătoare intereselor întregului popor german. „La Moscova, Adenauer nu trebuie să uite nici o clipă că politica sa trebuie să slujească în primul rînd intereselor poporului german, chiar dacă aceasta l-ar obliga să nu respecte întotdeauna indicațiile puterilor occidentale".

În încheiere scrisoarea insistă asupra necesității ca guvernul Adenauer să ducă „o politică națională, cu adevărat germană".

Organizația tinerilor prieteni ai naturii a dat de asemenea publicității o declarație în care subliniază că tineretul vest-german iubitor de pace speră că apropiatele tratative de la Moscova vor contribui la întărirea păcii în Europa. „Tineretul vest-german, se spune în declarație, dorește ca atît convorbirile de la Moscova, cît și viitoarea conferință a miniștrilor de Externe să ducă la o destindere generală. În ceea ce privește Germania, tinerii germani speră ca apropiatele convorbiri să constituie un pas pe calea spre reunificarea pașnică a țării. Sîntem convinși că organizarea unui sistem de securitate colectivă în Europa constituie baza pentru reunificarea pașnică a Germaniei și pentru înlăturarea primejdiei unui nou război".

Evoluția situației din Maroc și Algeria

PARIS 7 (Agerpres). — Atenția cercurilor politice din capitala Franței este concentrată asupra tratativelor care se desfășoară în Madagascar între fostul sultan Mohamed Ben Youssef și emisarii guvernului francez. Agenția France Presse anunță că la 6 septembrie a mai sosit în Madagascar o delegație de personalități marocane în frunte cu Sidi Slimane, fostul pașă al orașului Fez. Pînă în prezent nu se cunoaște încă rezultatul demersurilor generalului Cartroux pe lîngă fostul sultan.

Unele ziare pariziene își manifestă îngrijorarea față de evoluția situației din Maroc. Ziarul „Le Populaire" se întreabă „Cine încurajează pe actualul sultan Ben Arafa care se agață cu încăpățînare de putere". Ziarul „Liberation" este de părere că dacă compromisul la care s-a ajuns la Aix-les-Bains (este vorba în primul rînd de abdicarea sultanului Ben Arafa) va fi din nou pus în discuție „sînt de așteptat tulburări grave". Ziarul „L'Humanite" acuză guvernul că îngăduie „unor anumiți indivizi care manevrează cu ajutorul sultanului Ben Arafa să saboteze revenirea la tron a sultanului Mohamed Ben Youssef".

Tot în sprijinul revenirii la tron a lui Mohamed Ben Youssef s-a pronunțat șeful partidului naționalist marocan „Istiqlal". Într-o declarație făcută ziariștilor, șeful partidului „Istiqlal". Allal-el-fassi, care se află la Cairo, a subliniat că „singurul lucru important este ca Mohamed Ben Yousef să se reîntoarcă la Rabat ca sultan legitim și fără să i se pună vreo condiție".

Între timp, în Maroc continuă să debarce noi trupe de întărire. La 6 august au sosit din Marsilia 500 de soldați francezi.

În Algeria se semnalează o sîngeroasă ciocnire între unități franceze și un grup de răsculați în apropierea localității Tebessa. Șase algerieni au fost uciși. La 10 km. nord-est de Nemencha, într-o violentă luptă au fost uciși șase răsculați. Alți doi au fost arestați. În regiunea Constantine, relatează agenția France Presse, operațiunile care s-au desfășurat în ziua de 5 septembrie au dus la arestarea a 25 de algerieni lîngă localitatea Gallieni, iar într-o ciocnire lîngă localitatea Gounon, forțele de represiune au împușcat trei algerieni.

TINERETUL BULGARIEI NOI

Minerul Alexi Stoilkov, laureat al premiului Dimitrov, povestea: „Lucram la stratul „D" — stratul cel mai apropiat de suprafața pămîntului. Cînd am străpuns stratul, de odată, a năvălit în abataj lumina vie a soarelui. Ne-am băgat capul prin deschizătură și am văzut soarele. Era uimitor, ca și cum pentru prima dată aflam că există soare. O bucurie caldă s-a revărsat în pieptul meu..."

O asemenea bucurie însorită și caldă a cunoscut poporul bulgar la 9 septembrie 1944, cînd, în condițiile create de eliberarea țării de către armatele sovietice, a luat puterea în propriile sale mîini.

Tineretul, împreună cu întregul popor muncitor bulgar întîmpină marea sărbătoare a lui 9 septembrie printr-o muncă însuflețită pe șantierele de construcție. El se află peste tot unde pulsează puternic, viața nouă. Tineretul bulgar se mîndrește cu faptele eroice ale brigăzii a lui Kiril Petrov, de la mina „Gradiște", care forează lunar cîte 150 de m., cu constructorii căii hidroenergetice „Batak", care chiar în urmă cu cîteva zile au străpuns cel mai lung tunel al construcției.

Cu greu pot fi cuprinse în cîteva pagini de articol faptele deosebite ale tinerilor constructori ai Bulgariei noi.

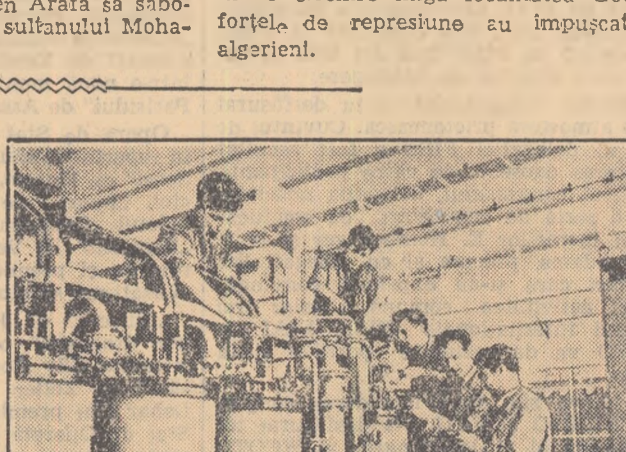
Acum cîțiva ani, dincolo de șinele gării Sofia se pierdea în fum o clădire cenușie. Ea cuprindea doar șase locomotive, ale căror coșuri își scoteau capul peste acoperișul clădirii. Cîțiva lăcătuși se cățărau pe corpul negru al mașinilor și schimbau piesele uzate. Acum, pe acest loc se înalță nenumărate ateliere cu acoperișuri de sticlă, un adevărat orășel feroviar. Aci lucrează și tînărul raționalizator Todor Țvetcov. Mulți oameni din uzină vorbesc cu entuziasm despre munca lui, despre gîndirea lui creatoare. Cînd au fost mutate ramele din atelier, el a prezentat proiectul unei macarale mobile. Realizarea acestei macarale a eliberat de la o muncă grea, 8 muncitori. Todor Țvetcov a conceput și alte inovații și raționalizări. El a simplificat procesul tehnologic la fabricarea șaibelor. Dacă înainte o șaibă se făcea prin două lovituri, acum trei șaibe se fac printr-o singură lovitură. Tînărul maistru aproape în fiecare lună realizează cîte o nouă raționalizare. În total a propus 38 de raționalizări din care 23 au fost aplicate.

La mina „Marea Neagră" din Dimitrovgrad, lucrează tînărul miner Dimcio Iordanov. El a realizat planul de producție cu peste 106 la sută și a făcut economii de peste 94.937 leva. În cinstea zilei de 9 septembrie, tînărul inginer metalurgist Tihomir Stanev și tehnicianul Pavel Marionov, avînd sprijinul bazei experimentale de pe lîngă uzina „Stalin" din Dimitrovo, au introdus cu succes un nou procedeu pentru obținerea fontei. Ei au și obținut de acum prima fontă care conține 29 la sută mangan, ceea ce reprezintă o îmbunătățire a standardului respectiv, în ceea ce privește conținutul de mangan.

Din inițiativa comitetului regional D.S.N.M. din regiunea Dimitrov a fost organizată, în urmă cu puțin timp, o conferință a tinerilor fruntași din întreprinderile regiunii. În cadrul discuțiilor a reieșit că tinerii din secția cuptoarelor Martin de la uzina metalurgică „Lenin" se apropie cu pași mari de terminarea cincinalului. Numai în primul semestru ei au avut 15 fruntași și au economisit peste 2.000.000 de leva. Rezultate bune au obținut și tinerii de la uzinele de ciment „V. Kolarov" din Temelcovo. Brigada de tineret de aci și-a îndeplinit întotdeauna planul cu 120 la sută și a făcut economii în valoare de peste 500.000 de leva, în loc de 68.000 de leva, cît era angajamentul.

Zilele dinaintea lui 9 septembrie, sînt întîmpinate sărbătorește, prin muncă și de către tinerii țărani muncitori. În aceste zile, muncile agricole sînt în plină desfășurare. Tineretul se străduie să-și îndeplinească angajamentul de a însiloza peste 50 la sută din cotele și uiumul ce trebuie să sosească la bazele de recepție.

Zeci și zeci de tineri au muncit zi și noapte la strîngerea recoltei. Tînărul batozar Ivan Crumov, în vîrstă de numai 19 ani, din satul Stubel, raionul Mihailovgrad, a treierat într-o zi și o noapte, lucrînd după graficul orar, o cantitate de 63 tone de grîu. Tinerii din satul Belene, raionul Siștov, care în anul trecut au fost primiți pe întreaga țară la însilozat, acum sapă noi magazii pentru sutele de tone de cereale.

In fotografie: tineri muncind la punerea în funcțiune a unui aparat electric de la fabrica de zinc și plumb din R. P. Bulgaria.

Pretutindeni, prin livezile satului Stamanevo, din raionul Devinsco, țăranii muncitori s-au apucat să-și cosească și să-și usuce fînul. In Stamanevo există însă și oameni care nu pot prididi singuri cu strînsul fînului. Lor le ajută consătenii, le ajută brigăzi special organizate. Astfel, o brigadă de ajutorare a cosit livada familiei lui Musa Salav, care în prezent se află în rîndurile armatei populare bulgare, ca ostaș. De asemenea, brigăzile au ajutat și sătenilor Ardanski Ramadan, Barotonlief și altora.

In toate aceste brigăzi de ajutor au muncit cu însuflețire și tinerii Iusni Mutișev, Mehmed Uzunderliev, Djevit Pehlivanov și alții.

Și elevii școlilor medii au ajutat pe țăranii muncitori în timpul campaniei agricole. Astfel, în satul Galovo din raionul Oreahovo, o brigadă a școlii medii formată numai din elevi a transportat 253 de tone de pămînt negru pentru îngrășămînt, a bătut peste 52 de hectare de floarea-soarelui și a strîns sămînța de borceag de pe 19 hectare.

În decursul celor 11 ani, R.P. Bulgaria a cunoscut realizări mari. Există însă o realizare care nu poate fi exprimată nici prin grafice și nici prin procente. Sînt oamenii noi, crescuți în anii regimului de democrație populară. Și printre aceștia în număr mare, tinerii. Ei sînt constructori de nădejde ai socialismului în R. P. Bulgaria, ce întîmpină prin eforturi entuziaste, dăruite patriei, cea de a 11-a aniversare a eliberării.

K. A

Sport

Deschiderea lucrărilor congresului Uniunii internaționale de tir

La București au început astăzi lucrările congresului Uniunii internaționale de tir (U.I.T.). In sala congresului au fost prezenți membrii comitetului executiv al U.I.T. printre care Walfried Erik Karlsson, președintele U.I.T., Karl August Larsson (Suedia), secretar general al U.I.T., Jean Charles (Elveția). Alexei Maximov (U.R.S.S.), Shafik Meham (Egipt), colonel Perry Swindler (S.U.A.), Ghiorghi Vichos (Grecia) Ernst Zimmerman (R. F. Germană), precum și numeroși reprezentanți ai federațiilor afiliate la U.I.T.

În cadrul congresului se vor discuta probleme cu privire la locul de desfășurare a viitoarelor campionate mondiale, la regulile pentru desfășurarea campionatelor mondiale, noul statut al U.I.T. și noile reguli pentru diferitele probe de tir. De asemenea se vor discuta probleme privitor la organizarea competiției de tir din cadrul Jocurilor Olimpice din 1956.

Campionatele europene de tir

Vineri încep la poligonul Tunari întrecerile pentru insigna de maestru trăgător, concurs individual organizat la fiecare armă cu prilejul campionatelor europene de tir, ce vor fi deschise oficial la 11 septembrie.

Sportivii din cele 22 de țări care au sosit la București își vor disputa în prima zi întîietatea la armă liberă calibru redus. cîte 40 focuri, pozițiile culcat, genunchi și în picioare, pistol viteză, talere și cerb alergător, urmînd ca în zilele următoare întrecerile pentru obținerea insignei să continue și la celelalte probe.

Două zile mai tîrziu, duminică 11 septembrie, la standurile de armă militară, pistol viteză și talere vor porni primele focuri contînd pentru primul campionat de tir al Europei.

În prezent, la poligonul Tunari s-au încheiat ultimele pregătiri. Astăzi concurenții vor face antrenamente la toate standurile, iar mîine între orele 9 și 18, cu o întrerupere de o oră pentru masă, ei vor începe întrecerile pentru insigna de maestru trăgător.

Al doilea meci al rugbiștilor bucureșteni în Anglia

CARDIFF 7 (Agerpres). — Echipa de rugbi a orașului București a susținut miercuri după amiază la Cardiff, capitala Țării Galilor, al doilea meci din cadrul turneului pe care-l întreprinde în Anglia. Rugbiștii romîni au întîlnit echipa clubului Cardiff, cea mai valoroasă echipă engleză și una din cele mai bune din lume. Jocul, de o factură tehnică ridicată și foarte rapid, s-a încheiat cu scorul de 6—3 (6—0) în favoarea echipei Cardiff.

La meci au asistat peste 50.000 de spectatori. Sîmbătă, echipa Bucureștiului își încheie turneul, jucînd la Londra cu echipa Harlequins.

PE SCURT

La 11 septembrie, pe stadionul Dinamo din Moscova va avea loc meciul de atletism dintre echipele Uniunii Sovietice și Marii Britanii. In Capitala sovietică au sosit pînă în prezent doi atleți englezi cunoscuți, Christofer Chataway și Christofer Bresher. Ceilalți membri ai echipei reprezentative a Marii Britanii urmează să sosească în scurt timp.

Cu prilejul sosirii sale la Moscova, Chataway a declarat: „Echipa noastră este foarte bine pregătită. Sperăm să obținem rezultate mai bune decît cele din anul trecut".

Meciul dintre atleții sovietici și englezi va fi întîlnirea celor mai puternice echipe din Europa. Cu prilejul campionatelor europene din anul 1954 echipa U.R.S.S. a ocupat locul întîi, iar echipa Marii Britanii locul doi.

★

În cadrul turneului interzonal de șah de la Goteborg la 6 septembrie s-au jucat partidele programate în runda a 13-a. După patru ore de joc s-au terminat patru partide. Arbitrii au înregistrat rezultatul de remiză în partidele: Stahlberg-Unzicker, Rabar—Bronștein și Pilnik—Keres. Fuderer a jucat inexact deschiderea în partida cu Szabo și în scurt timp a obținut o poziție grea. Marele maestru maghiar a folosit cu pricepere avantajul său, obținînd victoria.

INFORMAȚII

La invitația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. o delegație de femei din Indonezia a vizitat țara noastră cu prilejul zilei de 23 August.

În timpul șederii în R.P.R. delegația de femei indoneziene a vizitat numeroase întreprinderi și instituții culturale din Capitală și Timișoara.

Marți dimineața delegația de femei din Indonezia a părăsit Capitala. La plecare, pe aeroportul Băneasa au fost conduse de Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. și de activiste ale Comitetului

★

La invitația Sfatului popular al orașului Sofia, miercuri au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Sofia, pentru a participa la festivitățile prilejuite de cea de-a 11-a aniversare a eliberării Bulgariei, tovarășii Șt. Bălan, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei, C. Doncea, vicepreședinte al Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei și I. Axinte, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al raionului Tudor Vladimirescu.

(Agerpres)

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: TAUNUL — Patria, București, 1 Mai; ORIZONTURI FĂRĂ SFÎRȘIT — Republica, Elena Pavel, Tineretului, Cultural, Rahova; SUFLETE ÎMPIETRITE — Magheru, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Flacăra; LILIOMFI — Înfrățirea între popoare, Moșilor, Volga; ÎN GHEȚURILE OCEANULUI — Maxim Gorki; ACTUALITATEA ÎN IMAGINI, SOSIREA DELEGAȚIEI REPUBLICII DEMOCRATE VIETNAM LA MOSCOVA, CAMPIONATELE EUROPENE DE VOLEI, LACUL SELIGHER, CONCURS SPORTIV ÎN PĂDURE — Timpuri Noi; SALARIUL GROAZEI — Victoria, Popular; LUMINA FARULUI — Lumina; MÎNĂSTIREA DIN PARMA — Central; PUTEREA DRAGOSTEI — Gh. Doja, M. Eminescu; ORDINUL ANNA — Al. Popov; TINEREȚE ZBUCIUMATĂ — 8 Martie; MISTERUL LACULUI DIN MUNȚI — Vasile Roaită; CADAVRUL VIU — Unirea; 2x2 CÎTEODATĂ 5 — C. David; PRIETENUL MEU FABIAN — Al. Sahia; DRAGOSTEA UNEI FEMEI — Arta, N. Bălcescu; DAMA CU CAMELII — Carpați, 23 August; INIMĂ RECE — Munca; AVENTURA — T. Vladimirescu; BRUTARUL DIN VALORGUE — Miorița, Boleslaw Bierut; FANFAN LA TULIPE — Donca Simo; FRIDOLIN — Ilie Pintilie; DUBLA LOTTE — 8 Mai; CEI 3 MUSCHETARI — Libertății; UN OM TERIBIL — Gh. Coșbuc; CINE-ȘI IUBEȘTE NEVASTA — Olga Bancic; DRACUL DIN DEALUL MORII — Aurel Vlaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52